

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 186 (XXX) — Nr. 59

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 19 ianuarie 2018

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 615 din 5 octombrie 2017 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 16 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 51/2008 privind ajutorul public judiciar în materie civilă	2–3
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
1/2017. — Instrucțiune a ministrului educației naționale privind aplicarea unitară la nivelul unităților de învățământ preuniversitar a Standardului 9 — Proceduri prevăzute în Codul controlului intern managerial al entităților publice, aprobat prin Ordinul secretarului general al Guvernului nr. 400/2015	4–11
1.836/2017. — Ordin al ministrului transporturilor pentru aprobarea Normelor privind protecția mediului ca urmare a impactului drum—mediu înconjurător	12–19
2.515/2017. — Ordin al ministrului afacerilor externe pentru publicarea Rezoluției Consiliului de Securitate al ONU 2383 (2017)	20–24
1. — Decizie privind încetarea concesiunii miniere de exploatare a calcarului ornamental din perimetrul Gușeșel 1, județul Bistrița-Năsăud	25
16. — Ordin al ministrului sănătății pentru aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare al Spitalului „N. N. Săveanu” Vidra	25
ACTE ALE CURȚII EUROPENE A DREPTURILOR OMULUI	
Hotărârea din 27 iunie 2017 în Cauza Valdhuter împotriva României	26–31

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 615**

din 5 octombrie 2017

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 16 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 51/2008 privind ajutorul public judiciar în materie civilă

Valer Dorneanu	— președinte
Marian Enache	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Cosmin-Marian Văduva	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Loredana Veisa.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 16 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 51/2008 privind ajutorul public judiciar în materie civilă, excepție ridicată de Marin Frunză în Dosarul nr. 5.734/233/2016/a2 al Judecătoriei Galați — Secția civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 2.230D/2016.

2. La apelul nominal lipsește autorul excepției de neconstituționalitate, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate, având în vedere cele reținute de Curtea Constituțională prin Decizia nr. 852 din 18 octombrie 2012.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea nr. 711 din 12 octombrie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 5.734/233/2016/a2, **Judecătoria Galați — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a „dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 51/2008 privind ajutorul public judiciar în materie civilă, în măsura în care acestea permit soluționarea cererii de ajutor public judiciar pe alte criterii decât starea financiară”**. Excepția a fost ridicată de Marin Frunză, petent într-o cauză având ca obiect o cerere de reexaminare împotriva încheierii de respingere a cererii de acordare a ajutorului public judiciar.

5. **În motivarea excepției de neconstituționalitate** autorul susține că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 51/2008 este vădit neconstituțională, în măsura în care permite judecătorului să urmărească soluționarea cauzei exclusiv pe alte criterii decât starea financiară, în acest fel fiindu-i limitat liberul acces la justiție și dreptul la un proces echitabil. De asemenea, autorul mai arată că prevederile criticate sunt neconstituționale întrucât

nu îndeplinesc condițiile de claritate, precizie și predictibilitate, putând fi interpretate și aplicate în mod arbitrar, părtinitor și chiar abuziv.

6. **Judecătoria Galați — Secția civilă**, contrar prevederilor art. 29 alin. (4) din Legea nr. 47/1992, nu își formulează opinia cu privire la temeinicia excepției de neconstituționalitate, rezumându-se să ofere argumente în sensul admisibilității acesteia.

7. Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

8. **Guvernul** a trimis punctul său de vedere prin Adresa nr. 5/6.832/2016, înregistrată la Curtea Constituțională cu nr. 5 din 3 ianuarie 2017, prin care apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În acest sens, citează pe larg din considerentele Deciziei Curții nr. 455 din 16 iunie 2015, în care, față de critici de neconstituționalitate similare, a fost reținută constituționalitatea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 51/2008.

9. **Avocatul Poporului** a trimis punctul său de vedere prin Adresa nr. 18.729 din 8 noiembrie 2016, înregistrată la Curtea Constituțională cu nr. 10.879 din 10 noiembrie 2016, prin care arată că își menține punctul de vedere, exprimat anterior în alte dosare ale Curții Constituționale, referitor la constituționalitatea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 51/2008. Astfel, acest act normativ urmărește asigurarea efectivității dreptului de acces la justiție prin stabilirea unor minime și rezonabile condiții. Impunerea limitelor privind acordarea ajutorului public judiciar a fost determinată de posibilitatea asigurării resurselor financiare publice necesare acordării ajutorului, de realizarea unei distribuiri echitabile a ajutorului în formele prevăzute la art. 6 al actului normativ criticat, de prevenirea exercitării abuzive a cererii de ajutor și a prejudicierii altor categorii de persoane fizice care ar fi în nevoie de susținere din partea statului și l-ar solicita, fără a se îngredi în acest mod accesul efectiv la justiție. În plus, se arată că reglementările criticate nu aduc atingere normelor constituționale care garantează un proces echitabil și sunt conforme scopului stabilit de Directiva 2003/8/CE.

10. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului** nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de

judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

11. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

12. **Obiectul excepției de neconstituționalitate**, așa cum este acesta configurat prin încheierea de sesizare, îl reprezintă prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 51/2008 privind ajutorul public judiciar în materie civilă, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 327 din 25 aprilie 2008, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 193/2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 723 din 24 octombrie 2008, în măsura în care acestea permit soluționarea cererii de ajutor public judiciar pe alte criterii decât starea financiară. Din analiza notelor scrise prin care se ridică excepția de neconstituționalitate rezultă că obiectul criticilor formulate vizează, în concret, prevederile 16 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 51/2008, care au următorul cuprins: *„Ajutorul public judiciar poate fi refuzat când este solicitat abuziv, când costul său estimat este disproporționat față de valoarea obiectului cauzei, precum și atunci când acordarea ajutorului public judiciar nu se solicită pentru apărarea unui interes legitim ori se solicită pentru o acțiune care contravine ordinii publice sau celei constituționale.”* Prin urmare, Curtea urmează a reține ca obiect al excepției de neconstituționalitate doar aceste prevederi.

13. În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, prevederile criticate contravin dispozițiilor constituționale ale art. 1 privind statul român, art. 15 privind universalitatea, art. 16 privind egalitatea în drepturi, art. 20 referitor la tratatele internaționale privind drepturile omului, art. 21 privind accesul liber la justiție, art. 24 privind dreptul la apărare și art. 148 privind integrarea în Uniunea Europeană, precum și prevederilor art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

16. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Marin Frunză în Dosarul nr. 5.734/233/2016/a2 al Judecătoriei Galați — Secția civilă și constată că dispozițiile art. 16 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 51/2008 privind ajutorul public judiciar în materie civilă sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Judecătoriei Galați — Secția civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 5 octombrie 2017.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Cosmin-Marian Văduva

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL EDUCAȚIEI NAȚIONALE

INSTRUCȚIUNE

**privind aplicarea unitară la nivelul unităților de învățământ preuniversitar a
Standardului 9 — Proceduri prevăzute în Codul controlului intern managerial al entităților publice,
aprobat prin Ordinul secretarului general al Guvernului nr. 400/2015**

Luând în considerare prevederile art. 79 alin. (2) lit. e) din Regulamentul-cadru de organizare și funcționare a unităților de învățământ preuniversitar, aprobat prin Ordinul ministrului educației naționale și cercetării științifice nr. 5.079/2016, având în vedere Referatul de aprobare cu nr. 170/BAS din 28.11.2017, în conformitate cu prevederile Ordinului secretariatului general al Guvernului nr. 400/2015 pentru aprobarea Codului controlului intern managerial al entităților publice, cu modificările și completările ulterioare, în baza prevederilor art. 12 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 26/2017 privind organizarea și funcționarea Ministerului Educației Naționale, cu modificările ulterioare,

ministrul educației naționale emite prezenta instrucțiune.

Art. 1. — Pentru aplicarea unitară la nivelul unităților de învățământ preuniversitar a Standardului 9 — Proceduri prevăzute în Codul controlului intern managerial al entităților publice, aprobat prin Ordinul secretarului general al Guvernului nr. 400/2015, cu modificările și completările ulterioare, se aprobă modelul de procedură formalizată prevăzută în anexa nr. 1, care face parte integrantă din prezenta instrucțiune.

Art. 2. — Lista cuprinzând numărul minimal de proceduri formalizate necesare pentru implementarea unitară a sistemului

de control intern managerial la nivelul unității de învățământ preuniversitar este prevăzută în anexa nr. 2, care face parte integrantă din prezenta instrucțiune.

Art. 3. — Inspectoratele școlare județene/al municipiului București și unitățile de învățământ preuniversitar duc la îndeplinire prevederile prezentei instrucțiuni.

Art. 4. — Prezenta instrucțiune se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul educației naționale,
Liviu-Marian Pop

București, 11 decembrie 2017.
Nr. 1.

ANEXA Nr. 1

Modelul procedurii formalizate

MINISTERUL EDUCAȚIEI NAȚIONALE (denumirea unității de învățământ)	Procedura (operațională sau de sistem)	Ediția I Număr de exemplare
	COD	Revizia Număr de exemplare.....
		Pagina.....din.....
		Exemplar nr.

PROCEDURĂ

.....
(operațională sau de sistem)

.....
(denumire)

Cuprins

1. Lista responsabililor cu elaborarea, verificarea și aprobarea ediției pag.
2. Situația edițiilor și a reviziilor în cadrul edițiilor procedurii pag.
3. Lista cuprinzând persoanele la care se difuzează ediția sau, după caz, revizia din cadrul ediției procedurii pag.
4. Scopul procedurii pag.
5. Domeniul de aplicare pag.
6. Documente de referință pag.
7. Definiții și abrevieri pag.
8. Descrierea procedurii pag.
9. Responsabilități pag.
10. Formulare pag.

1. Lista responsabililor cu elaborarea, verificarea și aprobarea ediției

Nr. crt.	Elemente privind responsabilii/operațiunea	Numele și prenumele	Funcția	Data	Semnătura
	1	2	3	4	5
1.1	Elaborat				
1.2	Verificat				
1.3	Aprobat				

2. Situația edițiilor și a reviziilor în cadrul edițiilor procedurii operaționale

Nr. crt.	Ediția/Revizia în cadrul ediției	Componenta revizuită	Modalitatea reviziei	Data la care se aplică prevederile ediției sau reviziei ediției
	1	2	3	4
2.1	Ediția I			
2.2	Revizia 1			
2.3	Revizia 2			

3. Lista cuprinzând persoanele la care se difuzează ediția sau, după caz, revizia din cadrul ediției procedurii

Scopul difuzării	Exemplar nr.	Compartiment	Funcția	Numele și prenumele	Data primirii	Semnătura
Informare						
Informare, aplicare						
Arhivare						
Evidență						

4. Scopul procedurii**5. Domeniul de aplicare****6. Documente de referință aplicabile activității procedurale****7. Definiții și prescurtări ale termenilor utilizați în procedura generală**

7.1. Definiții

7.2. Abrevieri

8. Descrierea procedurii**9. Responsabilități****10. Formulare**

LISTA

cu numărul minimal de proceduri formalizate necesare pentru implementarea unitară a sistemului de control intern managerial la nivelul unității de învățământ preuniversitar

PROCEDURI-CADRU

1. **Standardul 1 — Etică și integritate**

1.1. Procedură operațională PO — 01.01: Desemnare consilier de etică

1. Formular F01-PO-01.01: Hotărârea C.A. privind desemnarea consilierului de etică;
2. Formular F02-PO-01.01: Decizie numire a consilierului de etică;
3. Formular F03-PO-01.01: Anexă fișă post cu atribuțiile consilierului de etică.

1.2. Procedură operațională PO-01.02: Elaborarea Codului de etică

1. Formular F01-PO-01.02: Hotărârea C.A. privind numirea Comisiei de elaborare a Codului de etică;
2. Formular F02-PO-01.02: Decizie numire Comisie de elaborare a Codului de etică;
3. Formular F03-PO-01.02: Hotărârea C.A. privind aprobarea, comunicarea și aplicarea Codului de etică;
4. Formular F04-PO-01.01: Decizie aplicare a Codului de etică.

1.3. Procedură operațională PO-01.03: Semnalarea neregularităților

1. Formular F01-PO-01.03: Formular sesizare neregularități;
2. Formular F02-PO-01.03: Registru neregularități.

1.4. Procedură operațională PO-01.04: Cercetare disciplinară

1. Formular F01-PO-01.04: Hotărârea C.A. privind numirea Comisie de cercetare disciplinară;
2. Formular F02-PO-01.04: Decizie numire Comisie cercetare disciplinară;
3. Formular F03-PO-01.04: Decizie convocare Comisie cercetare disciplinară;
4. Formular F04-PO-01.04: Hotărârea C.A. privind aprobarea, aplicarea și comunicarea sancțiunii disciplinare;

disciplinare;

5. Formular F05-PO-01.04: Decizie comunicare sancțiune salariat;
6. Formular F06-PO-01.04: Proces-verbal de audiere a salariatului;
7. Formular F07-PO-01.04: Raport de cercetare disciplinară prealabilă.

1.5. Procedură operațională PO-01.05: Identificarea și gestionarea abaterilor

1. Formular F01-PO-01.05: Formular pentru identificarea abaterilor;
2. Formular F02-PO-01.05: Registru gestionare abateri;

2. **Standardul 2 — Atribuții, funcții, sarcini**

2.1. Procedură operațională PO-02.01: Întocmirea, actualizarea și aprobarea fișelor de post

1. Formular F01-PO-02.01: Fișă post cadru didactic;
2. Formular F02-PO-02.01: Fișă post cadru didactic auxiliar;
3. Formular F03-PO-02.01: Fișă post personal nedidactic;
4. Formular F04-PO-02.01: Fișă post director adjunct;
5. Formular F05-PO-02.01: Hotărâre C.A. privind aprobarea fișelor de post;
6. Formular F06-PO-02.01: Decizie privind aprobarea fișelor de post.

2.2. Procedură operațională PO-02.02: Identificarea și monitorizarea funcțiilor sensibile

1. Formular F01-PO-02.02: Chestionar identificare funcții sensibile;
2. Formular F02-PO-02.02: Tabel inventar funcții sensibile.

2.3. Procedură operațională PO-02.03: Delegarea de atribuții

- Formular F01-PO-97.02: Decizie director privind delegarea de atribuții

3. **Standardul 3 — Competența, performanța**

3.1. Procedură operațională PO-03.01: Evaluarea performanțelor angajaților

1. Formular F01-PO-03.01: Fișă-cadru de auto(evaluare) în vederea acordării calificativului anual pentru cadrele didactice;

2. Formular F02-PO-03.01: Fișă-cadru de auto(evaluare) în vederea acordării calificativului anual pentru cadrele didactice auxiliare;

3. Formular F03-PO-03.01: Fișă-cadru de auto(evaluare) în vederea acordării calificativului anual pentru personalul nedidactic;

4. Formular F05-PO-03.01: Hotărâre C.A. privind aprobarea fișelor-cadru de auto(evaluare) în vederea acordării calificativului anual pentru personalul didactic auxiliar și nedidactic;

5. Formular F06-PO-03.01: Decizie privind aprobarea fișelor-cadru de auto(evaluare) în vederea acordării calificativului anual pentru personalul didactic auxiliar și nedidactic;

6. Formular F07-PO-03.01: Calendarul activităților de evaluare.

3.2. Procedură operațională PO-03.02: Formarea continuă și perfecționarea personalului angajat

1. Formular F01-PO-03.02: Tabel cu personalul angajat care urmează să se formeze/perfecționeze;
2. Formular F02-PO-03.02: Hotărâre C.A. privind aprobarea formării/perfecționării angajaților;
3. Formular F03-PO-03.02: Decizie privind aprobarea formării/perfecționării angajaților;
4. Formular F04-PO-03.02: Calendarul activităților de formare/perfecționare.

4. **Standardul 4 — Structura organizatorică**

4.1. Procedură operațională PO-04.01: Analizarea și stabilirea structurii organizatorice

1. Formular F01-PO-97.02: Hotărârea C.A. privind aprobarea structurii organizatorice (organigrama) a unității de învățământ;

2. Formular F02-PO-97.03: Decizie director privind aprobarea organigramei unității de învățământ.

5. Standardul 5 — Obiective

5.1. Procedură operațională PO-05.01: Stabilirea obiectivelor unității de învățământ

1. Formular F01-PO-05.01: Hotărârea C.A. privind aprobarea obiectivelor unității de învățământ;
2. Formular F02-PO-05.01: Decizie privind aprobarea obiectivelor unității de învățământ;
3. Formular F03-PO-05.01. Formular stabilire obiective specifice unității de învățământ.

5.2. Procedură operațională PO-05.02: Stabilirea și reevaluarea obiectivelor

1. Formular F01-PO-05.02: Chestionar de analiză a obiectivelor stabilite;
2. Formular F02-PO-05.02: Chestionar de stabilire a necesităților curente și viitoare ale unității de învățământ și ale pieței deservite;
3. Formular F03-PO-05.02: Fișă de stabilire a constatărilor relevante ale analizelor efectuate de management;
4. Formular F04-PO-05.02: Fișă de stabilire a resurselor necesare pentru îndeplinirea obiectivelor;
5. Formular F05-PO-05.02: Raport semestrial/anual privind starea învățământului.

6. Standardul 6 — Planificarea

6.1. Procedură operațională PO-06.01: Planificarea resurselor în vederea atingerii obiectivelor

1. Formular F01-PO-97.02: Hotărârea C.A. privind aprobarea PDI/PAS;
2. Formular F02-PO-97.02: Hotărârea C.A. privind aprobarea Planului managerial al unității de învățământ;
3. Formular F03-PO-97.03: Decizie director privind aprobarea PDI/PAS;
4. Formular F04-PO-97.03: Decizie director privind aprobarea planurilor manageriale/operationale ale unității de învățământ;
5. Formular F05-PO-06.01: PDI/PAS;
6. Formular F06-PO-06.01: Plan managerial;
7. Formular F07-PO-06.01: Plan operațional.

6.2. Procedură operațională PO-06.02: Raportarea periodică a realizării activităților asociate îndeplinirii obiectivelor stabilite în planurile manageriale

1. Formular F01-PO-06.02: Model de raport de analiză;
2. Formular F02-PO-06.02: Graficul ședințelor de analiză;
3. Formular F03-PO-06.02: Graficul ședințelor C.A.;
4. Formular F04-PO-06.02: Tematica ședințelor C.A.;
5. Formular F05-PO-06.02: Graficul ședințelor C.P.;
6. Formular F06-PO-06.02: Tematica ședințelor C.P.

7. Standardul 7 — Monitorizarea performanțelor

7.1. Procedură operațională PO-07.01: Monitorizarea și raportarea performanțelor

Formular F01-PO-07.01: Model de raport monitorizare și raportare performanțe

8. Standardul 8 — Managementul riscului

8.1. Procedură operațională PO-08.01: Implementarea sistemului de control intern managerial

1. Formular F01-PO-97.02: Hotărâre C.A. aprobare Comisie control intern managerial;
2. Formular F01-PO-97.03: Decizie director numire Comisie control intern managerial;
3. Formular F01-PO-08.01: Formular pentru stabilirea sarcinilor, responsabilităților și planificarea activității CCIM;
4. Formular F02- PO-08.01: Formular de analiză a activităților vulnerabile.

8.2. Procedură operațională PO-08.02: Determinarea expunerii la risc

1. Formular F01-PO-08.02: Formular de alertă la risc;
2. Formular F02-PO-08.02: Scală de estimare a probabilității de materializare a riscurilor;
3. Formular F03- PO-08.02: Scală de estimare a impactului global al riscului;
4. Formular F04- PO-08.02: Scală de evaluare a expunerii la riscuri;
5. Formular F05- PO-08.02: Registrul riscurilor.

9. Standardul 9 — Proceduri

9.1. Comisia de control intern/managerial (CCIM)

9.1.1. Procedură operațională PO-91.01: Desemnarea Comisiei de control intern managerial

1. Formular F01-P0-97.02: Hotărâre C.A. privind constituirea CCIM;
2. Formular F02-PO-97.03: Decizie director privind constituirea CCIM.

9.1.2. Procedură operațională PO-91.02: Elaborarea și codificarea procedurilor generale și

operaționale

1. Formular F01-PO-91.02: Model procedură operațională;
2. Formular F02-PO-91.02: Model procedură operațională.

9.2. Serviciul Secretariat (SS)

9.2.1. Procedură operațională PO-92.01: Constituirea și completarea dosarelor personale ale angajaților

Formular F01-PO-92.01: Registru evidență dosare personale angajați

9.2.2. Procedură operațională PO-92.02: Organizarea concursurilor de angajare

1. Formular F01-PO-92.02: Cerere participare concurs;
2. Formular F02-PO-92.02: Tabel cu documentele necesare participare concurs;
3. Formular F03-PO-92.02: Model proces-verbal;
4. Formular F04-P0-97.02: Hotărâre C.A. privind constituirea comisiei de concurs;
5. Formular F05-PO-97.03: Decizie director privind constituirea comisiei de concurs;

6. Formular F06-PO-97.02: Hotărâre C.A. privind validarea rezultatelor concursului;
7. Formular F07-PO-97.02: Decizie director privind angajarea personalului didactic/didactic auxiliar/nedidactic;
8. Formular F08-PO-92.02: Contract individual de muncă.
- 9.2.3. Procedură operațională PO-92.03: Programarea, modificarea și efectuarea concediilor de odihnă
 1. Formular F01-PO-92.03: Cerere efectuare concediu de odihnă;
 2. Formular F02-PO-92.03: Situația privind concediile de odihnă ale personalului angajat;
 3. Formular F03-PO-92.03: Solicitare rechemare din concediu.
- 9.2.4. Procedură operațională PO-92.04: Întocmirea registrului general al angajaților
Formular F01-PO-92.04: Model registru evidență
- 9.2.5. Procedură operațională PO-92.05: Întocmire pontaj
Formular F01-PO-92.05: Situație efectuare ore muncă
- 9.2.6. Procedură operațională PO-92.06: Întocmire state plată
Formular F01-PO-92.06: Model stat de plată
- 9.2.7. Procedură operațională PO-92.07: Elaborarea și aplicarea deciziilor
Formular F01-PO-92.07: Model decizie
- 9.2.8. Procedură operațională PO-92.08: Emiterea adeverințelor
 1. Formular F01-PO-92.08: Model adeverință elev;
 2. Formular F02-PO-92.08: Model adeverință salariat;
 3. Formular F03-PO-92.08: Registru evidență adeverințe elevi;
 4. Formular F04-PO-92.08: Registru evidență adeverințe angajați
- 9.2.9. Procedură operațională PO-92.09: Gestionarea actelor de studii și a documentelor școlare
 1. Formular F01-PO-92.09: certificat de echivalare a examenului de capacitate, pentru absolvenții învățământului de 8 ani, promoțiile de până în anul 1998 inclusiv, care doresc continuarea studiilor liceale — învățământ seral/frecvență redusă;
 2. Formular F02-PO-92.09: certificat de absolvire a școlii de arte și meserii, pentru absolvenții învățământului special și pentru absolvenții Programului educațional tip „A doua șansă”;
 3. Formular F03-PO-92.09: certificat de calificare profesională nivel 1;
 4. Formular F04-PO-92.09: certificat de absolvire a anului de completare;
 5. Formular F05-PO-92.09: certificat de calificare profesională nivel 2;
 6. Formular F06-PO-92.09: certificat de calificare profesională nivel 3;
 7. Formular F07-PO-92.09: certificat de calificare profesională nivel 4;
 8. Formular F08-PO-92.09: certificat de calificare profesională nivel 5;
 9. Formular F09-PO-92.09: certificat de calificare profesională, pentru absolvenții învățământului profesional;
 10. Formular F10-PO-92.09: certificat de absolvire a ciclului inferior al liceului;
 11. Formular F11-PO-92.09: certificat de absolvire a liceului;
 12. Formular F12-PO-92.09: diplomă de absolvire a liceului;
 13. Formular F13-PO-92.09: diplomă de bacalaureat;
 14. Formular F14-PO-92.09: diplomă de bacalaureat — secția francofonă;
 15. Formular F15-PO-92.09: diplomă de merit, pentru absolvenții care au promovat toate clasele din intervalul IX—XII/XIII cu medii generale de minimum 9,50, iar la examenul de bacalaureat au obținut media 10;
 16. Formular F16-PO-92.09: certificat de competență lingvistică de comunicare orală în limba română;
 17. Formular F17-PO-92.09: certificat de competență lingvistică de comunicare orală în limba maternă;
 18. Formular F18-PO-92.09: certificat de competență lingvistică într-o limbă de circulație internațională;
 19. Formular F19-PO-92.09: certificat de competențe digitale însoțit de suplimentul descriptiv;
 20. Formular F20-PO-92.09: atestat de competențe profesionale, pentru absolvenții ciclului superior al liceului — filiera teoretică și vocațională;
 21. Formular F21-PO-92.09: certificat de competențe profesionale, pentru absolvenții școlii postliceale/de maiștri;
 22. Formular F22-PO-92.09: atestat de competențe lingvistice;
 23. Formular F23-PO-92.09: diplomă de absolvire a învățământului gimnazial;
 24. Formular F24-PO-92.09: diplomă de merit;
 25. Formular F25-PO-92.09: atestat pentru predarea unei limbi străine în învățământul primar;
 26. Formular F26-PO-92.09: certificat de revalorizare a competențelor profesionale;
 27. Formular F27-PO-92.09: certificat de absolvire a învățământului obligatoriu de nivel primar în programul „A doua șansă”;
 28. Formular F28-PO-92.09: atestat de pregătire psihopedagogică;
 29. Formular F29-PO-92.09: diplomă de absolvire a învățământului gimnazial, începând cu absolvenții învățământului gimnazial promoția 2016;
 30. Formular F30-PO-92.09: registrul matricol;
 31. Formular F31-PO-92.09: catalogul clasei;
 32. Formular F32-PO-92.09: cataloagele pentru examenele de finalizare a studiilor;

33. Formular F33-PO-92.09: cataloagele pentru examenele de corigențe și diferențe;
 34. Formular F34-PO-92.09: portofoliul educațional al elevului;
 35. Formular F35-PO-92.09: suplimentul descriptiv;
 36. Formular F35-PO-92.09: foaia matricolă;
 37. Formular F37-PO-92.09: adeverința de studii/adeverința de absolvire;
 38. Formular F38-PO-92.09: registrul unic de evidență a formularelor actelor de studii.
- 9.3. Serviciul Contabilitate (SC)
- 9.3.1. Procedură operațională PO-93.01: Întocmirea bugetului
 - 9.3.2. Procedură operațională PO-93.02: Întocmire ALOP
 - 9.3.3. Procedură operațională PO-93.03: Întocmirea Registrului Cartea mare
Formular F01-PO-92.03: Model Cartea mare
 - 9.3.4. Procedură operațională PO-93.04: Întocmirea Registrului jurnal
Formular F01-PO-93.04: Model Registru jurnal
 - 9.3.5. Procedură operațională PO-93.05: Înregistrarea în contabilitate
Formular F01-PO-93.05: Notă recepție și constatare de diferențe
 - 9.3.6. Procedură operațională PO-93.06: Control financiar preventiv propriu
Formular F01-PO-93.06: Registru Viză CFP
 - 9.3.7. Procedură operațională PO-93.07: Achiziții publice
 1. Formular F01-PO-02.07: Programul anual al achizițiilor publice;
 2. Formular F02-PO-02.07: Lista privind achizițiile directe.
- 9.4. Serviciul Administrativ (SA)
- 9.4.1. Procedură operațională PO-94.01: Gestionarea materialelor igienizare
 1. Formular F01-PO-94.01: Inventar materiale igienizare;
 2. Formular F02-PO-94.01: Registru evidență materiale igienizare;
 3. Formular F03-PO-94.01: Proces-verbal predare-primire materiale igienizare;
 4. Formular F04-PO-94.01: Notă intrare recepție (NIR);
 5. Formular F05-PO-94.01: Cerere achiziție materiale igienizare;
 6. Formular F06-PO-94.01: Cerere scoatere materiale igienizare din magazie.
 - 9.4.2. Procedură operațională PO-94.02: Utilizarea autoturism/microbuz școlar
 1. Formular F01-PO-94.02: Inventar combustibil;
 2. Formular F02-PO-94.02: Registru evidență combustibil;
 3. Formular F03-PO-94.02: Registru evidență componente auto;
 4. Formular F04-PO-94.02: Proces-verbal predare-primire combustibil;
 5. Formular F05-PO-94.02: Proces-verbal predare-primire componente auto
 6. Formular F06-PO-94.02: Notă intrare recepție (NIR);
 7. Formular F07-PO-94.02: Cerere achiziție combustibil;
 8. Formular F08-PO-94.02: Cerere achiziție componente auto;
 9. Formular F09-PO-94.02: Cerere scoatere componente auto din magazie.
 - 9.4.3. Procedură operațională PO-94.03: Utilizare foi parcurs și foi de activități zilnice (FAZ)
 1. Formular F01-PO-94.03: Foaie de parcurs;
 2. Formular F02-PO-94.03: Foaie de activitate zilnică
 - 9.4.4. Procedură operațională PO-94.04: Gestionarea patrimoniului unității de învățământ
 1. Formular F01-PO-94.04: Registru evidență patrimoniu;
 2. Formular F02-PO-94.04: Inventar patrimoniu;
 3. Formular F03-PO-94.04: Proces-verbal inventar patrimoniu;
 4. Formular F04-PO-94.04: Etichetă inventar obiecte patrimoniu;
 5. Formular F05-PO-94.04: Proces-verbal scoatere inventar patrimoniu;
 6. Formular F06-PO-94.04: Proces-verbal casare.
 - 9.4.5. Procedură operațională PO-94.05: Gestionarea deșeurilor
Formular F01-PO-94.05: Registru evidență deșeuri
- 9.5. Biblioteca
- 9.5.1. Procedură operațională PO-95.01: Gestionarea fondului de carte
 1. Formular F01-PO-95.01: Inventar fond de carte;
 2. Formular F02-PO-95.01: Registru evidență fond de carte;
 3. Formular F03-PO-95.01: Proces-verbal predare-primire cărți;
 4. Formular F04-PO-95.01: Notă intrare recepție (NIR);
 5. Formular F05-PO-95.01: Cerere achiziție fond de carte;
 6. Formular F06-PO-95.01: Cerere scoatere spre casare.
 - 9.5.2. Procedură operațională PO-95.02: Utilizarea fondului de carte
 1. Formular F01-PO-95.02: Fișă abonat;
 2. Formular F02-PO-95.02: Registru evidență abonați.
- 9.6. Consiliul profesoral
- 9.6.1. Procedură operațională PO-96.01: Organizarea și funcționarea Consiliului profesoral (CP)
 1. Formular F01-PO-96.01: Registru ședințe CP;
 2. Formular F05-PO-96.01: Graficul ședințelor CP.;
 3. Formular F06-PO-96.01: Tematica ședințelor CP;
 4. Formular F02-PO-96.01: Anexă registru ședințe CP;
 5. Formular F04-PO-96.01: Model proces-verbal ședință CP.

- 9.6.2. Procedură operațională PO-96.02: Desemnarea membrilor Consiliului de administrație
- 9.6.3. Procedură operațională PO-96.03: Organizarea și funcționarea comisiilor metodice/catedrelor/consiliilor
- 9.6.4. Procedură operațională PO-96.04: Alegerea curriculumului la decizia școlii (CDS)
1. Formular F01-PO-96.04: Fișă opțiune;
 2. Formular F02-PO-96.04: Ofertă de curs opțional pentru aprobare;
 3. Formular F03-PO-96.04: Fișă avizare a proiectului de programă pentru opțional;
 4. Formular F04-PO-96.04: Chestionar privind ofertă de cursuri opționale.
- 9.6.5. Procedură operațională PO-96.05: Prevenirea și combaterea violenței
- 9.6.6. Procedură operațională PO-96.06: Prevenirea și reducerea abandonului școlar
- 9.6.7. Procedură operațională PO-96.07: Stabilirea și acordarea burselor
- Formular F01-PO-96.07: Fișă cerere bursă.
- 9.6.8. Procedură operațională PO-96.08: Evaluarea și urmărirea progresului școlar
1. Formular F01-PO-96.08: Catalog școlar;
 2. Formular F02-PO-96.08: Registru procese-verbale al Comisiei de notare ritmică;
 3. Formular F03-PO-96.08: Model test de evaluare;
 4. Formular F04-PO-96.08: Fișă înregistrare progres elevi;
 5. Formular F05-PO-96.04: Portofoliul educațional.
- 9.6.9. Procedură operațională PO-96.09: Organizarea și desfășurarea examenelor de corigență
1. Formular F01-PO-97.02: Hotărâre C.A. privind constituirea comisiei de examen;
 2. Formular F02-PO-97.03: Decizie privind constituirea comisiei de examen;
 3. Formular F03-PO-96.09: Catalog examen.
- 9.6.10. Procedură operațională PO-96.10: Organizarea și desfășurarea examenelor de diferență
1. Formular F01-PO-97.02: Hotărâre C.A. privind constituirea comisiei de examen;
 2. Formular F02-PO-97.03: Decizie privind constituirea comisiei de examen;
 3. Formular F03-PO-96.10: Catalog examen.
- 9.6.11. Procedură operațională PO-96.11: Comportamentul și ținuta elevilor
- 9.6.12. Procedură operațională PO-96.12: Sancționarea elevilor
- 9.6.13. Procedură operațională PO-96.13: Organizarea și acordarea primului ajutor în caz de accident
- 9.6.14. Procedură operațională PO-96.14: Organizarea și desfășurarea evacuării în caz de incendiu
- Formular F01-PO-96.14: Schemă de evacuare instituție
- 9.6.15. Procedură operațională PO-96.15: Instruirea privind protecția muncii
- Formular F01-PO-96.15: Carnet pentru instruirea privind protecția muncii.
- 9.6.16. Procedură operațională PO-96.16: Elaborarea planificărilor
- Formular F01-PO-96.16: Model planificare
- 9.6.17. Procedură operațională PO-06.17: Consemnarea notelor și absențelor în catalog
- Formular F01-PO-06.17: Instrucțiuni de completare.
- 9.6.18. Procedură operațională PO-06.18: Efectuarea asistențelor la clasă
- Formular F01-PO-06.18: Fișă asistență
- 9.7. Consiliul de administrație
- 9.7.1. Procedură operațională PO-97.01: Organizarea și funcționarea Consiliului de administrație (C.A.)
1. Formular F01-PO-97.01: Registru ședințe C.A.;
 2. Formular F02-PO-97.01: Anexă registru ședințe C.A.;
 3. Formular F03-PO-97.01: Graficul ședințelor C.A.;
 4. Formular F04-PO-97.01: Tematica ședințelor C.A.;
 5. Formular F04-PO-97.01: Model proces-verbal ședință C.A.
- 9.7.2. Procedură operațională PO-97.02: Emiterea hotărârilor Consiliului de administrație
- Formular F01-PO-97.02: Hotărâre C.A.
- 9.7.3. Procedură operațională PO-97.03: Punerea în aplicare a hotărârilor Consiliului de administrație
- Formular F01-PO-97.03: Decizie director
- 9.7.4. Procedură operațională PO-07.04: Sancționarea disciplinară
- Formular F01-PO-97.03: Decizie director comunicare sancțiune
10. **Standardul 10 — Supravegherea**
- 10.1. Procedură operațională PO-10.01: Supravegherea desfășurării activităților din unitatea de învățământ
- Formular F01-PO-10.01: Raport monitorizare desfășurare activități
11. **Standardul 11 — Continuitatea activității**
- 11.1. Procedură operațională PO-11.01: Asigurarea continuității activităților desfășurate în unitatea de învățământ
- Formular F01-PO-11.01: Plan de asigurare a continuității activităților desfășurate în unitatea de învățământ
12. **Standardul 12 — Informarea și comunicarea**
- 12.1. Procedură operațională PO-12.01: Realizarea circuitului informațiilor
1. Formular F01-PO-12.01: Inventar documente;
 2. Formular F02-PO-12.02: Inventar fluxuri de informații;
 3. Formular F03-PO-97.02: Hotărâre C.A. privind realizarea circuitului informațiilor și documentelor;
 4. Formular F04-PO-97.03: Decizie privind realizarea circuitului informațiilor.

12.2. Procedură operațională PO-12.02: Comunicarea inter și intrainstituțională

1. Formular F01-PO-12.01: Inventar documente;
2. Formular F02-PO-12.01: Inventar fluxuri de informații;
3. Formular F01-PO-97.02: Hotărâre C.A. privind realizarea circuitului comunicării interinstituționale;
4. Formular F02-PO-97.03: Decizie privind realizarea circuitului comunicării interinstituționale;
5. Formular F03-PO-07.02: Hotărâre C.A. privind realizarea circuitului comunicării intrainstituționale;
6. Formular F04-PO-97.03: Decizie privind realizarea circuitului comunicării intrainstituționale.

12.3. Procedură operațională PO-12.03: Corespondența inter și intrainstituțională

1. Formular F01-PO-12.01: Inventar documente;
2. Formular F01-PO-12.03: Registrul intrări-ieșiri;
3. Formular F01-PO-97.02: Hotărâre C.A. privind realizarea circuitului comunicării interinstituționale;
4. Formular F02-PO-97.03: Decizie privind realizarea circuitului comunicării interinstituționale;
5. Formular F03-PO-97.02: Hotărâre C.A. privind realizarea circuitului comunicării intrainstituționale;
6. Formular F04-PO-97.03: Decizie privind realizarea circuitului comunicării intrainstituționale.

13. Standardul 13 — Gestionarea documentelor

13.1. Procedură operațională PO-13.01: Realizarea circuitului documentelor

1. Formular F01-PO-13.01: Inventar documente;
2. Formular F02-PO-13.02: Inventar fluxuri de documente;
3. Formular F03-PO-97.02: Hotărâre C.A. privind realizarea circuitului informațiilor și documentelor;
4. Formular F04-PO-97.03: Decizie privind realizarea circuitului informațiilor și documentelor.

13.2. Procedură operațională PO-13.02: Arhivarea documentelor

1. Formular F01-PO-13.01: Inventar documente;
2. Formular F01-PO-13.04: Nomenclator arhivistic;
3. Formular F02-PO-13.04: Proces-verbal predare-primire documente;
4. Formular F03-PO-13.04: Registru de evidență a intrărilor-ieșirilor unităților arhivistice;
5. Formular F04-PO-13.04: Proces-verbal al Comisiei de selecție;
6. Formular F05-PO-13.04: Proces-verbal de predare-preluare;
7. Formular F06-PO-13.04: Registru de depozit;
8. Formular F07-PO-13.04: Fișă de control;
9. Formular F08-PO-13.04: Cerere acces arhivă;
10. Formular F09-PO-13.04: Cerere solicitare cutii/documente depozit;
11. Formular F10-PO-13.04: Lista termenelor după care pot fi date în cercetare documentele privind

interesele naționale, drepturile și libertățile cetățenilor

13.3. Procedură operațională PO-13.03: Realizarea activităților de inventariere

1. Formular F01-PO-97.02: Hotărârea C.A. privind constituirea comisiei de inventariere;
2. Formular F02-PO-97.03: Decizia privind constituirea comisiei de inventariere;
3. Formular F01-PO-13.03: Proces-verbal de întrunire comisie de inventariere;
4. Formular F01-PO-13.03: Proces-verbal de inventariere și a listelor de inventar;

14. Standardul 14 — Raportarea contabilă și financiară

1. Procedură operațională PO-93.01: Întocmirea bugetului
2. Procedură operațională PO-93.02: Întocmire ALOP
3. Procedură operațională PO-93.03: Întocmirea Registrului Cartea mare

Formular F01-PO-92.03: Model Cartea mare

4. Procedură operațională PO-93.04: Întocmirea Registrului jurnal

Formular F01-PO-93.04: Model Registru jurnal

5. Procedură operațională PO-93.05: Înregistrarea în contabilitate

Formular F01-PO-93.05: Notă recepție și constatare de diferențe

6. Procedură operațională PO-93.06: Control financiar preventiv propriu

Formular F01-PO-93.06: Registru viză CFP

7. Procedură operațională PO-93.07: Achiziții publice

1. Formular F01-PO-02.07: Programul anual al achizițiilor publice;

2. Formular F02-PO-02.07: Lista privind achizițiile directe.

8. Procedură operațională PO-14.01: Raportarea contabilă și financiară

Formular F01-PO-14.01: Model raportare.

9. Procedură operațională PO-14.02: Utilizarea resurselor în activitățile desfășurate în unitatea de învățământ

1. Formular F01-PO-14.02: Listă resurse materiale;

2. Formular F01-PO-14.02: Tabel alocații bugetare pe activități.

15. Standardul 15 — Evaluarea sistemului de control intern/managerial

15.1. Procedură operațională PO-15.01: Realizarea verificării și evaluării controlului intern managerial

1. Formular F01-PO-15.01: Chestionare de autoevaluare a stadiului de implementare a standardelor de control intern/managerial;

2. Formular F02-PO-15.01: Situație centralizată a modului de implementare a sistemului de control managerial/intern (SCIM);

3. Formular F03-PO-15.01: Raport asupra sistemului de control managerial/intern.

15.2. Procedură operațională PO-15.02: Dezvoltarea și implementarea strategiilor de control intern managerial la nivelul unității de învățământ

MINISTERUL TRANSPORTURILOR

O R D I N
pentru aprobarea Normelor privind protecția mediului ca urmare
a impactului drum—mediu înconjurător

Având în vedere Referatul Direcției investiții, reglementări tehnice și autorizații de construire nr. 37.876 din 28.11.2017, prin care se propune aprobarea Normelor privind protecția mediului ca urmare a impactului drum—mediu înconjurător, în conformitate cu prevederile art. VII din Legea nr. 198/2015 privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 7/2010 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 43/1997 privind regimul drumurilor, în temeiul prevederilor art. 5 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 21/2015 privind organizarea și funcționarea Ministerului Transporturilor, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul transporturilor emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă Normele privind protecția mediului ca urmare a impactului drum—mediu înconjurător, prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Începând cu data intrării în vigoare a prezentului ordin, Ordinul ministrului transporturilor nr. 44/1998 pentru aprobarea

Normelor privind protecția mediului ca urmare a impactului drum—mediu înconjurător, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 138 bis din data de 6 aprilie 1998, se abrogă.

Art. 3. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul transporturilor,
Felix Stroe

București, 22 decembrie 2017.
Nr. 1.836.

ANEXĂ

N O R M E
privind protecția mediului ca urmare a impactului drum—mediu înconjurător

CAPITOLUL I
Generalități

1.1. Prezentele norme au fost elaborate în conformitate cu art. 37 din Ordonanța Guvernului nr. 43/1997 privind regimul drumurilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

1.2. Procedura de reglementare pentru obținerea Acordului de mediu se desfășoară în conformitate cu prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 195/2005 privind protecția mediului, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 265/2006, cu modificările și completările ulterioare, Ordinului ministrului mediului și pădurilor, al ministrului agriculturii și dezvoltării rurale, al ministrului administrației și internelor și al ministrului dezvoltării regionale și turismului nr. 135/84/76/1.284/2010 privind aprobarea Metodologiei de aplicare a evaluării impactului asupra mediului pentru proiecte publice și private, Ordinului ministrului apelor și protecției mediului nr. 863/2002 privind aprobarea ghidurilor metodologice aplicabile etapelor procedurii-cadru de evaluare a impactului asupra mediului și Ordinului ministrului mediului și pădurilor nr. 19/2010 pentru aprobarea Ghidului metodologic privind evaluarea adecvată a efectelor potențiale ale planurilor sau proiectelor asupra ariilor naturale protejate de interes comunitar, armonizată cu Directiva 2011/92/UE privind evaluarea efectelor anumitor proiecte publice și private asupra mediului, cu modificările și completările ulterioare.

Modul de încadrare al investiției se face de către autoritățile competente în protecția mediului, având în vedere prevederile Hotărârii Guvernului nr. 445/2009 privind evaluarea impactului anumitor proiecte publice și private asupra mediului, cu modificările și completările ulterioare, și Ordonanței de urgență

a Guvernului nr. 57/2007 privind regimul ariilor naturale protejate, conservarea habitatelor naturale, a florei și faunei sălbatice, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 49/2011, cu modificările și completările ulterioare.

Pentru proiecte publice ori private sau pentru modificarea ori extinderea activităților existente, care pot avea impact asupra mediului, este obligatorie solicitarea și obținerea acordului de mediu, conform art. 11 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2005 privind protecția mediului, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 265/2006, cu modificările și completările ulterioare. Proiectele care pot avea efecte semnificative asupra mediului datorită, printre altele, naturii, dimensiunii sau localizării lor fac obiectul unei solicitări de aprobare de dezvoltare și unei evaluări a impactului lor asupra mediului înaintea emiterii acestei aprobări. Aceste tipuri de proiecte sunt specificate în Hotărârea Guvernului nr. 445/2009 privind evaluarea impactului anumitor proiecte publice și private asupra mediului, cu modificările și completările ulterioare. Astfel, cu respectarea art. 8 alin. (2) din Hotărârea Guvernului nr. 445/2009, cu modificările și completările ulterioare, proiectele prevăzute în anexa nr. 1 se supun evaluării impactului asupra mediului (conform prevederilor art. 11—23), iar pentru proiectele cuprinse în anexa nr. 2, autoritatea publică pentru protecția mediului decide, pe baza unei examinări de la caz la caz, cu luarea în considerare a informațiilor furnizate de către titular, dacă acestea se supun evaluării impactului asupra mediului (conform prevederilor art. 11—23). Evaluarea impactului asupra mediului nu poate fi efectuată după ce lucrările de investiție au fost demarate sau proiectele au fost realizate.

În situația în care o investiție se realizează etapizat sau se amplasează pe terenuri aflate în raza teritorială a mai multor

unități administrativ-teritoriale învecinate, evaluarea impactului asupra mediului se realizează pentru întreaga investiție.

1.3. Lucrările de infrastructură rutieră au impact direct sau indirect, pozitiv sau negativ sau cumulativ asupra mediului înconjurător. La elaborarea proiectelor se respectă prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 195/2005 privind protecția mediului, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 265/2006, cu modificările și completările ulterioare. Protecția mediului reprezintă un obiectiv de interes public major, având la bază principiile și elementele strategice care conduc la dezvoltarea durabilă a societății cu respectarea prevederilor legislației de mediu subsecvente.

Definiții:

— *mediu* — ansamblul de condiții și elemente naturale ale Terrei: aerul, apa, solul și subsolul, aspectele caracteristice ale peisajului, toate straturile atmosferice, toate materiile organice și anorganice, precum și ființele vii, sistemele naturale în interacțiune, cuprinzând elementele enumerate anterior, inclusiv unele valori materiale și spirituale, calitatea vieții și condițiile care pot influența bunăstarea și sănătatea omului;

— *impact asupra mediului* — afectarea caracteristicilor fizico-chimice și structurale ale componentelor naturale ale mediului, reducerea diversității și productivității biologice a ecosistemelor naturale și antropizate, afectarea echilibrului ecologic și a calității vieții, cauzată, în principal, de poluarea apei, atmosferei și solului, supraexploatarea resurselor, gospodărirea și valorificarea lor deficitară, cât și de amenajarea necorespunzătoare a teritoriului;

— *evaluare de mediu* — elaborarea raportului de mediu, consultarea publicului și a autorităților publice interesate de efectele implementării planurilor și programelor, luarea în considerare a raportului de mediu și a rezultatelor acestor consultări în procesul decizional și asigurarea informării asupra deciziei luate;

— *evaluarea impactului asupra mediului* — proces menit să identifice, să descrie și să stabilească, în funcție de fiecare caz și în conformitate cu legislația în vigoare, efectele directe și indirecte, sinergice, cumulative, principale și secundare ale unui proiect asupra sănătății oamenilor și mediului;

— *notificarea* reprezintă documentul care se depune la autoritatea competentă de protecție a mediului pentru realizarea etapei de evaluare inițială, însoțit de certificatul de urbanism emis în condițiile legii privind autorizarea executării lucrărilor de construcții, planurile-anexă la acesta și dovada achitării tarifului aferent acestei etape. Conținutul-cadru al notificării este prevăzut în Ordinul ministrului mediului și pădurilor, al ministrului agriculturii și dezvoltării rurale, al ministrului administrației și internelor și al ministrului dezvoltării regionale și turismului nr. 135/84/76/1.284/2010 privind aprobarea Metodologiei de aplicare a evaluării impactului asupra mediului pentru proiecte publice și private în anexa nr. 1;

— *memoriul de prezentare* reprezintă documentul care poate fi solicitat de autoritatea competentă de protecție a mediului, după parcurgerea etapei de evaluare inițială, în situația în care decide necesitatea demarării procedurii de evaluare a impactului asupra mediului și/sau a evaluării adecvate. Conținutul-cadru al memoriului de prezentare este prevăzut în Ordinul ministrului mediului și pădurilor, al ministrului agriculturii și dezvoltării rurale, al ministrului administrației și internelor și al ministrului dezvoltării regionale și turismului nr. 135/84/76/1.284/2010 privind aprobarea Metodologiei de aplicare a evaluării impactului asupra mediului pentru proiecte publice și private, în anexa nr. 5. Pentru proiectele care intră sub incidența art. 28 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2007 privind regimul ariilor naturale protejate, conservarea habitatelor naturale, a florei și faunei sălbatice, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 49/2011, cu modificările și completările ulterioare, memoriul

de prezentare va conține informațiile prevăzute în ghidul metodologic privind evaluarea adecvată, precum și coordonatele geografice ale amplasamentului proiectului;

— *raportul privind impactul asupra mediului* reprezintă documentul care conține informațiile furnizate de titularul proiectului potrivit prevederilor art. 11 alin. (1) și (4) și ale art. 13 din Hotărârea Guvernului nr. 445/2009 privind evaluarea impactului anumitor proiecte publice și private asupra mediului, cu modificările și completările ulterioare. Titularul proiectului are obligația de a furniza în cadrul raportului privind impactul asupra mediului, informațiile prevăzute în anexa nr. 4 din Hotărârea Guvernului nr. 445/2009 privind evaluarea impactului anumitor proiecte publice și private asupra mediului, cu modificările și completările ulterioare, cu aplicarea corespunzătoare a prevederilor art. 12 alin. (4).

La solicitarea informațiilor prevăzute la alineatul anterior, autoritățile publice pentru protecția mediului au în vedere:

a) informațiile care sunt relevante pentru un anumit stadiu al procedurii de emitere a aprobării de dezvoltare, pentru caracteristicile specifice ale unui proiect sau tip de proiect și pentru elementele de mediu care pot fi afectate;

b) informațiile care pot fi furnizate de către titularul de proiect, având în vedere, printre altele, nivelul actual al cunoașterii și al metodelor de evaluare.

De asemenea, pentru orice proiect care nu are o legătură directă sau nu este necesar pentru managementul ariei naturale protejate de interes comunitar, dar care poate afecta în mod semnificativ aria, singur sau în combinație cu alte proiecte și care face obiectul evaluării impactului asupra mediului, raportul privind impactul asupra mediului include concluziile studiului privind evaluarea adecvată potrivit prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 57/2007 privind regimul ariilor naturale protejate, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 49/2011, cu modificările și completările ulterioare, conservarea habitatelor naturale, a florei și faunei sălbatice, cu modificările și completările ulterioare.

Elaborarea raportului privind impactul asupra mediului se realizează cu respectarea îndrumarului prevăzut la art. 12 alin. (1) din Hotărârea Guvernului nr. 445/2009 privind evaluarea impactului anumitor proiecte publice și private asupra mediului, cu modificările și completările ulterioare.

Definiții:

— *studiu de evaluare adecvată* este un document care se elaborează la solicitarea autorității competente de protecție a mediului, conform prevederilor Ordinului ministrului mediului și pădurilor, al ministrului agriculturii și dezvoltării rurale, al ministrului administrației și internelor și al ministrului dezvoltării regionale și turismului nr. 135/84/76/1.284/2010 privind aprobarea Metodologiei de aplicare a evaluării impactului asupra mediului pentru proiecte publice și private, conținutul-cadru fiind cel prevăzut în Ghidul metodologic privind evaluarea adecvată;

— *acte de reglementare* — avize de mediu, aviz Natura 2000, acord de mediu;

— *acord de mediu* — actul administrativ emis de către autoritatea competentă pentru protecția mediului prin care sunt stabilite condițiile și, după caz, măsurile pentru protecția mediului, care trebuie respectate în cazul realizării unui proiect;

— *aviz Natura 2000* — actul administrativ emis de autoritatea competentă pentru protecția mediului, care conține concluziile evaluării adecvate și prin care se stabilesc condițiile de realizare a proiectelor, din punctul de vedere al impactului asupra ariilor naturale protejate de interes comunitar incluse sau care urmează să fie incluse în rețeaua ecologică Natura 2000;

— *arie/sit* — zonă definită geografic, exact delimitată;

— *arie naturală protejată* — zonă terestră, acvatică și/sau subterană, cu perimetru legal stabilit și având un regim special de ocrotire și conservare, în care există specii de plante și animale sălbatice, elemente și formațiuni biogeografice, peisagistice, geologice, paleontologice, speologice sau de altă natură, cu valoare ecologică, științifică sau culturală deosebită;

— *arie specială de conservare* — arie de interes comunitar, desemnată printr-un act statutar, administrativ și/sau contractual, în scopul aplicării măsurilor de conservare necesare pentru menținerea sau restaurarea unei stări favorabile de conservare a habitatelor naturale și/sau a populațiilor, speciilor pentru care a fost desemnată;

— *biodiversitate* — variabilitatea organismelor vii din ecosistemele terestre și acvatice și din cadrul complexurilor ecologice din care acestea fac parte; diversitatea cuprinde variabilitatea din cadrul speciilor, între specii și între/în cadrul ecosistemelor;

Protejarea unor specii și organisme rare amenințate cu dispariția, conservarea biodiversității și instituirea de arii protejate, precum și măsurile stabilite de autoritatea de protecție a mediului sunt prioritare în raport cu alte interese. Autoritatea centrală de protecție a mediului, cu consultarea Academiei Române și a Comisiei Naționale UNESCO, stabilește criteriile pentru instituirea ariilor protejate și de conservare a biodiversității.

— *deșeu* — orice substanță, preparat sau orice obiect din categoriile stabilite de legislația specifică privind regimul deșeurilor, pe care deținătorul îl aruncă, are intenția sau are obligația de a-l arunca;

— *deșeu reciclabil* — deșeu care poate constitui materie primă într-un proces de producție pentru obținerea produsului inițial sau pentru alte scopuri;

— *deșeurile periculoase* — deșeurile încadrate generic, conform legislației specifice privind regimul deșeurilor, în aceste tipuri sau categorii de deșeurii și care au cel puțin un constituent sau o proprietate care face ca acestea să fie periculoase;

— *deteriorarea mediului* — alterarea caracteristicilor fizico-chimice și structurale ale componentelor naturale și antropice ale mediului, reducerea diversității sau productivității biologice a ecosistemelor naturale și antropizate, afectarea mediului natural cu efecte asupra calității vieții cauzate, în principal, de poluarea apei, atmosferei și solului, supraexploatarea resurselor, gospodărirea și valorificarea lor deficiente, ca și prin amenajarea necorespunzătoare a teritoriului;

— *efluent* — orice formă de deversare în mediu, emisie punctuală sau difuză, inclusiv prin scurgere, jeturi, injecție, inoculare, depozitare, vidanjarie sau vaporizare;

— *ecosistem* — complex dinamic de comunități de plante, animale și microorganisme și mediul abiotic, care interacționează într-o unitate funcțională;

— *emisii* — evacuare directă sau indirectă, din surse punctuale sau difuze, de substanțe, vibrații, zgomot în aer, apă, sol, ce rezultă ca efect al activităților de execuție, întreținere și operare a infrastructurii rutiere;

— *habitat natural* — arie terestră, acvatică sau subterană, în stare naturală sau seminaturală, ce se diferențiază prin caracteristici geografice, abiotice și biotice;

— *monitorizarea mediului* — supravegherea, prognozarea, avertizarea și intervenția în vederea evaluării sistematice a dinamicii caracteristicilor calitative ale elementelor de mediu, în scopul cunoașterii stării de calitate și a semnificației ecologice a acestora, a evoluției și implicațiilor sociale ale schimbărilor produse, urmate de măsurile care se impun;

— *monument al naturii* — specii de plante și animale rare sau periclitate, arbori izolați, formațiuni și structuri geologice de interes științific sau peisagistic;

— *poluant* — orice substanță, preparat sub formă solidă, lichidă, gazoasă sau sub formă de vapori ori de energie, radiație electromagnetică, ionizantă, termică, fonică sau vibrații care, introdusă în mediu, modifică echilibrul constituenților acestuia și al organismelor vii și aduce daune bunurilor materiale;

— *poluare* — introducerea directă sau indirectă a unui poluant care poate aduce prejudicii sănătății umane și/sau calității mediului, dăuna bunurilor materiale ori cauza o deteriorare sau o împiedicare a utilizării mediului în scop recreativ sau în alte scopuri legitime;

— *resurse naturale* — totalitatea elementelor naturale ale mediului ce pot fi folosite în activitatea umană: resurse neregenerabile — minerale și combustibili fosili, resurse regenerabile — apă, aer, sol, floră, faună sălbatică, inclusiv resursele inepuizabile — energie solară, eoliană, geotermală și a valurilor;

— *substanță periculoasă* — orice substanță clasificată ca periculoasă de legislația specifică în vigoare din domeniul chimicelor;

— *substanțe prioritare* — substanțe care reprezintă un risc semnificativ de poluare asupra mediului acvatic și prin intermediul acestuia asupra omului și folosințelor de apă, conform legislației specifice din domeniul apelor;

— *substanțe prioritare periculoase* — substanțele sau grupurile de substanțe care sunt toxice, persistente și care tind să bioacumuleze și alte substanțe sau grupe de substanțe care creează un nivel similar de risc, conform legislației specifice din domeniul apelor;

— *zona umedă* — întindere de bălți/mlaștini/turbării de ape naturale sau artificiale, permanente sau temporare, unde apa este stătătoare sau curgătoare, dulce, salmastră sau sărată, inclusiv întinderea de apă marină, a cărei adâncime la reflux nu depășește 6 m.

1.4. Modalitățile de implementare a principiilor și elementelor strategice pentru protecția mediului sunt:

— armonizarea programelor de dezvoltare a drumurilor cu politicile de protecție a mediului;

— obligativitatea procedurii de evaluare a impactului drumului asupra mediului, în faza inițială a proiectelor, programelor sau activităților.

Evaluarea impactului asupra mediului identifică, descrie și evaluează, în mod corespunzător și pentru fiecare caz, în conformitate cu prevederile Hotărârii Guvernului nr. 445/2009 privind evaluarea impactului anumitor proiecte publice și private asupra mediului, cu modificările și completările ulterioare, efectele directe și indirecte ale unui proiect asupra următorilor factori:

— ființe umane, faună și floră;

— sol, apă, aer, climă și peisaj;

— bunuri materiale și patrimoniu cultural;

— interacțiunea dintre factorii menționați mai sus.

Procedura de evaluare a impactului asupra mediului este precedată de o evaluare inițială a proiectului realizată de către autoritățile publice pentru protecția mediului prin care se stabilește necesitatea demarării procedurii de evaluare a impactului asupra mediului și/sau a procedurii de evaluare adecvată sau decizia de respingere a solicitării acordului de mediu pentru proiecte amplasate în zone cu restricții de construire stabilite prin legislația din domeniul protecției mediului.

Etapile din cadrul procedurii de solicitare a Acordului de mediu sunt:

— etapa de evaluare inițială;

— etapa de încadrare a proiectului în procedura de evaluare a impactului asupra mediului;

— etapa de definire a domeniului evaluării și de realizare a raportului privind impactul asupra mediului;

— etapa de analiză a calității raportului privind impactul asupra mediului.

Tipul deciziei pe care o ia autoritatea de mediu depinde de modul în care proiectul intră sub incidența art. 28 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2007 privind regimul ariilor naturale protejate, conservarea habitatelor naturale, a florei și faunei sălbatice, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 49/2011, cu modificările și completările ulterioare, precum și a Hotărârii Guvernului nr. 445/2009 privind evaluarea impactului anumitor proiecte publice și private asupra mediului, cu modificările și completările ulterioare. În funcție de tipul deciziei se parcurge procedura în conformitate cu prevederile Ordinului ministrului mediului și pădurilor, al ministrului agriculturii și dezvoltării rurale, al ministrului administrației și internelor și al ministrului dezvoltării regionale și turismului nr. 135/84/76/1.284/2010 privind aprobarea Metodologiei de aplicare a evaluării impactului asupra mediului pentru proiecte publice și private, cu documentele specificate la cap. 1.3 (Notificare, memoriu, raport privind impactul asupra mediului sau unele din aceste documente în funcție de tipul încadrării autorității de mediu) de mai sus, documente al căror conținut se regăsește în anexele Ordinului ministrului mediului și pădurilor, al ministrului agriculturii și dezvoltării rurale, al ministrului administrației și internelor și al ministrului dezvoltării regionale și turismului nr. 135/84/76/1.284/2010 și respectiv Ordinului ministrului mediului și pădurilor nr. 19/2010 pentru aprobarea Ghidului metodologic privind evaluarea adecvată a efectelor potențiale ale planurilor sau proiectelor asupra ariilor naturale protejate de interes comunitar.

Tipul actului emis de autoritatea competentă de protecție a mediului depinde de modul în care aceasta a încadrat proiectul și poate fi:

- decizia etapei de încadrare;
- acord de mediu;
- aviz Natura 2000;

— orice modificare sau extindere a unui proiect anterior emiterii aprobării de dezvoltare trebuie notificată în scris la autoritatea competentă de protecție a mediului.

Revizuirea deciziei etapei de încadrare, acordului de mediu, avizului Natura 2000, după caz, este obligatorie în toate situațiile în care:

- apar elemente noi cu impact asupra mediului, necunoscute la data emiterii lui;
- prevederile unor noi reglementări legale o impun;
- în situațiile prevăzute de legislația privind prevenirea și controlul integrat al poluării, pentru proiectele care se supun acestei legislații;

— s-a luat decizia respectivă, în urma analizării notificării depuse de titular, conform prevederilor cap. V din Ordinul ministrului mediului și pădurilor, al ministrului agriculturii și dezvoltării rurale, al ministrului administrației și internelor și al ministrului dezvoltării regionale și turismului nr. 135/84/76/1.284/2010, privind aprobarea Metodologiei de aplicare a evaluării impactului asupra mediului pentru proiecte publice și private.

În situațiile de mai sus este necesară depunerea notificării, însoțită de raportul de verificare întocmit în conformitate cu prevederile art. 22 alin. (2) lit. a) din Hotărârea Guvernului nr. 445/2009 privind evaluarea impactului anumitor proiecte publice și private asupra mediului, cu modificările și completările ulterioare, de către verficatorul de proiecte atestat în condițiile legii pentru cerința esențială „c) igienă, sănătate și mediu”. Notificarea trebuie elaborată în conformitate cu prevederile Ordinului ministrului mediului și pădurilor, al ministrului agriculturii și dezvoltării rurale, al ministrului administrației și internelor și al ministrului dezvoltării regionale și turismului nr. 135/84/76/1.284/2010, anexa nr. 20 prin „Procedura, precum

și documentele necesare, ce se comunică de către autoritatea competentă de protecția mediului în urma parcurgerii etapei de încadrare.”

Documentațiile tehnice pe baza cărora se solicită acordul de mediu vor fi verificate de către administratorul drumului, care urmărește, în principal:

— respectarea prevederilor legislației de protecția mediului și elaborarea documentelor corespunzătoare tipului de încadrare al autorității competente de protecția mediului;

— respectarea conținutului-cadru al documentelor care trebuie elaborate în cadrul procedurii de reglementare din punctul de vedere al protecției mediului, în conformitate cu prevederile Ordinului ministrului mediului și pădurilor, al ministrului agriculturii și dezvoltării rurale, al ministrului administrației și internelor și al ministrului dezvoltării regionale și turismului nr. 135/84/76/1.284/2010 privind aprobarea Metodologiei de aplicare a evaluării impactului asupra mediului pentru proiecte publice și private și al Ghidului metodologic privind evaluarea adecvată a efectelor potențiale ale planurilor sau proiectelor asupra ariilor naturale protejate de interes comunitar, aprobat prin Ordinul ministrului mediului și pădurilor nr. 19/2010;

— analiza situației existente, inclusiv în raport cu ariile naturale protejate, rezervații din zona investiției;

— prezentarea principalelor alternative studiate cu indicarea motivelor care au stat la baza alegerii variantei finale;

— analiza surselor de poluare, a impactului asupra mediului, inclusiv cumulate cu alte activități din zona proiectului, atât în perioada de execuție, cât și în cea de operare;

— propunerile și recomandările privind măsurile de reducere a impactului generat de noua lucrare, precum și propuneri privind programul de monitorizare pe parcursul execuției și în exploatare.

Pe parcursul execuției lucrărilor de drumuri, antreprenorul general este răspunzător de respectarea tuturor condițiilor legate de impactul asupra mediului, indicate în acordul de mediu, inclusiv cele de monitorizare din perioada de execuție.

La terminarea lucrărilor de execuție a drumurilor, în cadrul lucrărilor de recepție, se va verifica realizarea lucrărilor de protecție a mediului, conform documentației de proiectare și prevederilor acordului de mediu.

1.5. Cheltuielile aferente măsurilor de protecție a mediului, evaluate de proiectant în cadrul studiilor de impact, vor fi cuprinse în devizul general al lucrării.

Administratorul drumului este obligat să monitorizeze eficiența măsurilor realizate în cadrul proiectului pentru protecția mediului sau să prezinte concluziile monitorizării care să pună în evidență raportul dintre trafic și măsurile impuse de agențiile de protecție a mediului.

CAPITOLUL II

Protecția mediului ca urmare a impactului drum—mediu înconjurător

Impactul drum—mediu înconjurător se analizează și se detaliază în documentațiile care se transmit autorității competente de protecția mediului în cadrul procedurii de solicitare a acordului de mediu.

În cazul proiectelor care nu se supun evaluării impactului asupra mediului și/sau evaluării adecvate se emite decizia etapei de încadrare pe baza notificării, în care se prezintă, succint, informații referitoare la proiect. Conținutul-cadru al notificării este detaliat în anexa nr. 1 a Ordinului ministrului mediului și pădurilor, al ministrului agriculturii și dezvoltării rurale, al ministrului administrației și internelor și al ministrului dezvoltării regionale și turismului nr. 135/84/76/1.284/2010 privind aprobarea Metodologiei de aplicare a evaluării impactului asupra mediului pentru proiecte publice și private.

De asemenea, pentru proiectele prevăzute în anexa nr. 2 la Hotărârea Guvernului nr. 445/2009 privind evaluarea impactului anumitor proiecte publice și private asupra mediului, cu modificările și completările ulterioare, pentru care s-a decis, în urma parcurgerii etapei de evaluare inițială și analizei memoriului de prezentare, că nu este necesară efectuarea evaluării impactului asupra mediului și pentru care s-a luat decizia că nu afectează în mod semnificativ ariile naturale protejate de interes comunitar, se emite decizia etapei de încadrare.

Memoriul de prezentare va conține datele indicate în anexa nr. 5 la Ordinul ministrului mediului și pădurilor, al ministrului agriculturii și dezvoltării rurale, al ministrului administrației și internelor și al ministrului dezvoltării regionale și turismului nr. 135/84/76/1.284/2010 privind aprobarea Metodologiei de aplicare a evaluării impactului asupra mediului pentru proiecte publice și private.

Între alte date, în cadrul memoriului de prezentare se analizează caracteristicile impactului potențial. Se va avea în vedere impactul manifestat atât pe perioada de execuție a lucrărilor, cât și în perioada de operare a investiției:

— impactul asupra populației, sănătății umane, faunei și florei, solului, folosințelor, bunurilor materiale, calității și regimului cantitativ al apei, calității aerului, climei, zgomotului și vibrațiilor, peisajului și mediului vizual, patrimoniului istoric și cultural și asupra interacțiunilor dintre aceste elemente. Natura impactului (adică impactul direct, indirect, secundar, cumulativ, pe termen scurt, mediu și lung, permanent și temporar, pozitiv și negativ); se va analiza natura impactului, va fi detaliat pentru fiecare dintre factorii de mediu menționați mai sus și se va analiza dacă este normal sau unul neobișnuit pentru zona respectivă;

— extinderea impactului (zona geografică, numărul populației/habitatelor/speciilor afectate). Se va avea în vedere dacă impactul este local sau implică o arie ce depășește zona proiectului;

— magnitudinea și complexitatea impactului, estimate în funcție de gradul în care vor fi afectați factorii de mediu și intensitatea de manifestare și care arată gradele în care se va schimba sau nu situația existentă înainte de implementarea proiectului;

— probabilitatea impactului; se va analiza dacă impactul este probabil sau improbabil a se manifesta;

— durata, frecvența și reversibilitatea impactului; se va analiza dacă impactul este pe termen scurt, mediu sau lung, temporar sau permanent, frecvent sau nu, continuu sau intermitent, reversibil (posibil a reveni) sau ireversibil;

— măsurile de evitare, reducere sau ameliorare a impactului semnificativ asupra mediului pentru fiecare factor de mediu; se propun măsurile necesare pentru evitarea, reducerea sau compensarea impactului advers semnificativ asupra mediului, atât în perioada de execuție a lucrărilor, cât și în cea de operare;

— natura transfrontieră a impactului (dacă este cazul).

De asemenea se analizează sursele de poluare și instalații pentru reținerea, evacuarea și dispersia poluanților în mediu, atât în perioada de execuție a lucrărilor, cât și în cea de operare, se propun măsuri de protecție și monitorizare a factorilor de mediu.

În cazul în care autoritatea de mediu decide necesitatea elaborării raportului privind impactul asupra mediului, acesta va răspunde cerințelor ce vor fi menționate în îndrumarul de mediu. Conținutul-cadru al raportului privind impactul asupra mediului este indicat în Ordinul ministrului apelor și protecției mediului nr. 863/2002 privind aprobarea ghidurilor metodologice aplicabile etapelor procedurii-cadru de evaluare a impactului asupra mediului.

2.1. Protecția apelor și a ecosistemelor acvatice

2.1.1. La lucrările de drumuri se va asigura protecția apelor de suprafață, subterane și a ecosistemelor acvatice, care are ca obiect menținerea și ameliorarea calității și productivității naturale ale acestora, în scopul evitării unor efecte negative asupra mediului (modificări calitative și/sau cantitative ale receptorilor), sănătății umane (zone de protecție sanitară și perimetre de protecție hidrogeologice) și bunurilor materiale. Vor fi analizate și propuse măsuri pentru protecția la poluări accidentale și sezoniere. Controlul respectării reglementărilor de protecție a apelor și a ecosistemelor acvatice este organizat și exercitat de către autoritățile din domeniul mediului, apelor, sănătății și de alte autorități, potrivit competențelor legale.

Se va analiza impactul manifestat atât în perioada de execuție a lucrărilor, cât și în perioada de operare asupra: condițiilor hidrogeologice și hidrologice, calității receptorului după descărcarea apelor pluviale de pe amplasamente, ecosistemelor corpurilor de apă și asupra zonelor de coastă, folosințelor de apă (zone de recreere, prize de apă, zone protejate, alți utilizatori). Se va analiza impactul produs de potențiale poluări accidentale și poluări sezoniere (pe perioada de iarnă).

În procesul de selectare a alternativelor trebuie avute în vedere prevederile planurilor de management bazinale, în principal obiectivele privind atingerea stării bune pentru corpurile de apă. Astfel, la proiectarea infrastructurii rutiere se va ține cont de faptul că starea ecologică a unui corp de apă de suprafață sau potențialul ecologic al unui corp artificial sau puternic modificat este influențată atât de soluția inginerescă, de tehnologie, cât și de materialele de construcție selectate. Soluția tehnică propusă va căuta să conducă la un impact redus și să asigure echilibrul cursului natural de apă și al zonei adiacente acestuia.

2.1.2. Conceperea unui traseu de drum se va realiza prin alegerea soluției optime, pentru evitarea prejudiciilor ireversibile aduse mediului acvatic de orice tip. Sistemul de scurgere a apelor trebuie să fie proiectat și întreținut pentru a proteja drumul și terenurile adiacente, să fie compatibil cu mediul înconjurător. În cazul în care drumul străbate zone umede, se vor executa lucrări specifice pentru eliminarea apelor de pe amplasamentul respectiv, pentru a evita fenomenele de bălțire. Se vor avea, însă, în vedere efectele pe care le pot provoca aceste lucrări, cu propunerea măsurilor de protecție adecvate astfel încât să nu fie periclitare speciile specifice zonelor umede. Lucrările de execuție a infrastructurii rutiere vor respecta zonele de protecție sanitară impuse de legislația în vigoare. Este necesar a se obține și avizul de gospodărire a apelor.

2.1.3. Pentru protecția faunei acvatice se vor prevedea măsuri conform legislației în vigoare, astfel încât lucrările de drumuri să nu dăuneze faunei acvatice și să asigure o protecție a acestora.

2.1.4. Execuția lucrărilor de infrastructură se va face astfel încât contaminarea potențială a cursurilor de apă, lacurilor, pânzei freatice să fie evitată. Amplasarea lucrărilor de artă — poduri, viaducte, ziduri de sprijin, tuneluri — se va face astfel încât să se evite:

— modificarea dinamicii scurgerii apelor prin reducerea secțiunilor albiilor;

— întreruperea scurgerilor apelor subterane.

Lucrările care vor fi propuse vor respecta prevederile Legii apelor nr. 107/1996, cu modificările și completările ulterioare, și condițiile impuse în avizul de gospodărire a apelor.

2.1.5. Apele de pe suprafața drumului se vor colecta în dispozitivele de colectare și evacuare ale apelor meteorice, ca elemente conexe drumului, prevăzute și dimensionate conform legislației în vigoare. Evacuarea apelor se face conform

reglementărilor pentru protecția calității cursurilor de apă și solurilor, cu prevederea lucrărilor necesare.

2.1.6. Deversarea apelor uzate menajere neepurate în dispozitivele de colectare și evacuare ale apelor meteorice, ca elemente conexe drumului, este interzisă. Evacuarea apelor uzate menajere, provenite de la amenajările colaterale drumului, neracordate la un sistem de canalizare, se face prin instalații de pre-epurare, care trebuie să fie proiectate și executate conform normativelor în vigoare. Instalațiile se execută și se întrețin în bună stare de funcționare de către beneficiarul acestor lucrări.

2.2. Protecția atmosferei

În raportul privind impactul asupra mediului se identifică fondul actual de poluare și se estimează concentrațiile de poluanți în atmosferă, pe baza prognozelor de trafic (numărul, tipul și viteza autovehiculelor) pentru perioada de analiză luată în calcul. Se va avea în vedere cumulara cu poluanții produși de surse fixe sau mobile din zona analizată. Valorile concentrațiilor de poluanți rezultați de la traficul rutier vor fi comparate cu valorile specificate de reglementările în vigoare și vor fi propuse măsuri pentru respectarea acestora. Estimările se vor face atât pentru etapa execuției lucrărilor, cât și pentru cea de operare.

Măsurile de diminuare a impactului asupra mediului vizează:

— soluții tehnice pentru controlul poluării aerului (reducerea poluării, epurarea gazelor emise, îmbunătățirea parametrilor de emisie etc.);

— instalații propuse pentru controlul emisiilor de poluanți în perioada de execuție a lucrărilor, în special la sursele fixe.

2.3. Protecția mediului social și economic

Construcția, operarea, reabilitarea și extinderea/modernizarea proiectelor de infrastructură rutieră pot genera numeroase tipuri de impact ce afectează toate componentele de mediu, inclusiv componenta socială [modificarea calității vieții ca urmare a creșterii sau, după caz, a reducerii nivelului de zgomot sau a poluării aerului, pierderea tradițiilor sau modificarea structurii etnice ca urmare a efectuării unor strămutări, modificarea nivelului de trai ca urmare a pierderilor (după caz, a apariției unor beneficii) de natură economică].

În raportul privind impactul asupra mediului se au în vedere următoarele aspecte:

— identificarea fondului actual de poluare;

— identificarea zonelor sensibile la zgomot și vibrații, cauza sensibilității;

— condițiile economice locale, piața de muncă, dinamica șomerilor;

— schimbări asupra calității mediului, zgomot atât în perioada de execuție, cât și în cea de operare;

— pentru stabilirea măsurilor de protecție împotriva zgomotului se va estima nivelul de zgomot produs de traficul rutier în etapa de perspectivă și cumulara acestuia cu nivelul de zgomot produs de alte surse din zonă, fixe sau mobile;

— verificarea existenței unor reglementări locale în ceea ce privește nivelul de zgomot și vibrațiile, atât în cursul zilei, cât și în cursul nopții, altele decât cele prevăzute de normativele în vigoare.

Nivelul de zgomot, exterior așezărilor umane, va respecta prevederile legislației în vigoare.

Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2005 privind protecția mediului, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 265/2006, cu modificările și completările ulterioare, stipulează obligativitatea respectării principiilor ecologice în procesul de dezvoltare social-economică, pentru asigurarea unui mediu de viață sănătos pentru populație. Amplasarea drumurilor, autostrăzilor trebuie să se facă fără a prejudicia în vreun fel salubritatea, ambientul, spațiile de odihnă, tratament și recreere, starea de sănătate și de confort a populației.

În acest scop se pot avea în vedere următoarele măsuri:

— realizarea, dezvoltarea și întreținerea spațiilor verzi;

— aliniamente de arbori și perdele de protecție, cu rol atât antipoluant — împotriva noxelor, zgomotului, cât și estetic;

— prevederea de panouri de protecție împotriva zgomotului, bariere de pământ;

— folosirea, în măsura posibilităților, a unor tipuri de îmbrăcăminte rutieră absorbantă fonic;

— execuția, unde este posibil, de piste pentru bicicliști;

— execuția de treceri sigure pentru pietoni;

— execuția de amenajări speciale pentru persoanele cu dizabilități;

— execuția trotuarelor.

2.4. Protecția solului

Se identifică fondul actual de poluare al solului și sursele existente.

Analiza impactului asupra solului va ține seama de: suprafața, grosimea și volumul stratului de sol fertil care este decopertat în timpul diferitelor etape ale implementării proiectului; locul depozitării temporare a acestui strat, perioada de depozitare, impactul prognozat al acestei decopertări asupra elementelor mediului; tipurile dominante de sol; acumulări și migrări de poluanți în sol; activitatea propusă (proiect); modificarea factorilor care favorizează apariția eroziunilor, alunecărilor de teren; compactarea solurilor, tasarea solurilor, schimbarea densității solurilor, modificări în activitatea biologică a solurilor, a calității, vulnerabilității și rezistenței.

Amplasamentul organizării de șantier se face cu respectarea unor condiții, astfel încât impactul asupra mediului să fie minim: zone neîmpădurite, fără alunecări de teren, de preferință pe terenuri neproductive.

Antreprenorii lucrărilor de drumuri sunt obligați să ia măsuri de depozitare a stratului de sol fertil decopertat, în vederea refolosirii acestuia, de prevenire a eroziunii solului și de stabilizare permanentă a suprafețelor drumurilor în lucru, în special înaintea perioadei de iarnă.

Pe parcursul desfășurării lucrărilor de execuție a drumurilor, antreprenorul va lua măsuri pentru asigurarea stabilității solului, corelând lucrările de construcție cu lucrările de ameliorare a terenurilor afectate. La execuția terasamentelor se va evita folosirea materialelor cu risc ecologic imediat sau în timp.

Beneficiarii lucrărilor de investiții, care dețin terenuri pe care nu le mai folosesc, vor proceda la redarea acestora în conformitate cu legea privind regimul juridic al drumurilor.

Drumurile, prin lucrările de exploatare și întreținere, pot afecta calitatea solului prin modificarea structurii, dereglarea echilibrului ecosistemelor, modificarea habitatelor, divizarea teritoriului, întreruperea căilor de deplasare a faunei, ocuparea de teren agricol sau cu altă destinație productivă. Pe durata exploatarei și întreținerii drumurilor se vor respecta măsurile de protecție a mediului în conformitate cu legislația în vigoare:

— se vor menține în bună stare de funcționare amenajările antipoluante și de protecție a mediului;

— se vor marca zonele sensibile ecologic, cu indicarea regimului de circulație și prin informarea publicului asupra importanței ecologice a obiectivului;

— se vor realiza plantații pentru protecția solului, în cazul în care acestea vor rezulta ca fiind necesare.

2.5. Protecția biodiversității, a ariilor naturale

Va fi analizat amplasamentul proiectului în raport cu arii naturale protejate, rezervații de interes local sau național, parcuri naturale sau naționale.

Din punctul de vedere al impactului biodiversității, principalele forme de impact sunt:

A. pierderea habitatelor;

B. alterarea habitatelor;

C. perturbarea activității speciilor de faună;

D. reducerea efectivelor ca urmare a creșterii mortalității.

Toate aceste forme de impact pot să apară în mod direct sau indirect, dar și să se manifeste la scări spațiotemporale scurte sau foarte mari (impactul devine evident după foarte mulți ani sau se manifestă la distanță mare față de traseul infrastructurii rutiere).

Administratorii și custozii ariilor naturale protejate se implică în procesul de selectare a alternativelor prin punerea la dispoziția titularului de proiect, a proiectantului, dar în mod deosebit a experților de mediu, a informațiilor relevante deținute privind elementele critice din interiorul ariilor naturale protejate, necesare analizării zonelor cu sensibilitate foarte ridicată pentru speciile de faună (cum sunt, de exemplu, zonele de sălbăticie sau coridoarele ecologice), în vederea stabilirii acestora ca zone care trebuie evitate de viitorul traseu al unei artere rutiere. Administratorii și custozii pot transmite puncte de vedere, opinii și propuneri, atât în cadrul grupurilor de lucru, cât și la solicitarea autorităților de mediu sau a experților implicați în realizarea evaluărilor de mediu.

Fiecare raport privind impactul asupra mediului sau studiu de evaluare adecvată trebuie să conțină măsuri de evitare și reducere a impactului, care să se adreseze direct tuturor formelor de impact negativ (și nu doar impacturilor negative semnificative).

Proiectarea detaliată a soluțiilor constructive propuse pentru reducerea impactului asupra mediului (inclusiv cele necesare a fi implementate în perioada de construcție) trebuie realizată în colaborare cu experții de mediu.

În acest sens este necesară realizarea unei evaluări a impactului asupra mediului într-o fază cât mai timpurie a proiectării cu scopul de a identifica efectele potențiale asupra mediului, putând astfel fi stabilite măsuri de evitare, reducere a impactului sau alegerea de soluții alternative și, bineînțeles acolo unde situația o impune, pot fi propuse măsuri compensatorii.

Astfel, numai o planificare adecvată care să aibă la bază analiza alternativelor disponibile și selectarea alternativei fezabile economic, dar și cu impactul cel mai redus asupra mediului va conduce la promovarea proiectelor de investiții care să contribuie la realizarea unui sistem durabil de transport.

Impactul prognozat atât pentru perioada de execuție a lucrărilor, cât și pentru cea de operare va avea în vedere:

- reducerea suprafețelor habitatelor naturale din cadrul ariilor naturale protejate (% din total arie, ha) și efectul de fragmentare a habitatelor naturale;
- alterarea zonelor umede;
- schimbări asupra vârstei, compoziției pe specii și a tipurilor de pădure;
- distrugerea sau alterarea habitatelor speciilor de plante incluse în Cartea Roșie;
- modificarea/distrugerea populației de plante și a speciilor cu importanță economică;
- modificarea compoziției pe specii: specii locale sau aclimatizate, răspândirea speciilor invadatoare;
- degradarea florei din cauza factorilor fizici (lipsa luminii, compactarea solului, modificarea condițiilor hidrologice etc.);
- distrugerea sau modificarea habitatelor speciilor de animale incluse în Cartea Roșie;
- alterarea speciilor și populațiilor de păsări, mamifere, pești, amfibii, reptile, nevertebrate;
- afectarea locurilor de cuibărit și hrănire pentru specii de păsări;
- modificări în dinamica resurselor de specii de vânat și a speciilor rare de pești;
- modificări în dinamica resurselor animale;
- modificarea/distrugerea rutelor de migrare;

— modificarea/reducerea spațiilor pentru adăposturi, de odihnă, hrană, creștere, contra frigului;

— alterarea sau modificarea speciilor de fungi/ciuperci.

Măsurile de protecție vor avea în vedere diminuarea impactului provocat de schimbări ale suprafețelor împădurite, mlaștinilor, zonelor umede, protecția și reconstrucția resurselor biologice, protecția și reconstrucția speciilor incluse în Cartea Roșie, măsuri de protecție și restaurare a rutelor de migrare, măsuri de protecție sau reducere a degradării florei, măsuri de protecție sau reconstrucție a adăposturilor pentru animale, replantarea arborilor sau a ierbii, măsuri de protejare a faunei acvatice, reducerea efectului de fragmentare a habitatelor prin prevederea unor lucrări de asigurare a continuității traseelor de migrare a animalelor.

2.6. Protecția peisajului și a zonelor împădurite

În cadrul analizei impactului asupra peisajului vor fi colectate informații despre peisaj, încadrarea în regiune, diversitatea acestuia, caracteristicile și geomorfologia reliefului pe amplasament, caracteristicile rețelei hidrologice, zone împădurite în arealul amplasamentului, raportul între teritoriul natural și cel antropizat.

Vor fi analizate lucrările propuse în raport cu peisajul: lucrări de artă, deblee, ramblee, tuneluri și vor fi propuse măsurile adecvate pentru încadrarea proiectului în peisaj.

Un traseu de drum nou trebuie să se încadreze armonios în peisajul înconjurător, să utilizeze cât mai bine configurația terenului și perspectivele avantajoase și să devină chiar o atracție turistică propriu-zisă. Structura construcțiilor poate fi aleasă astfel încât, prin selectarea materialelor de construcție, să se armonizeze cu ansamblul peisagistic specific zonei.

În cursul execuției lucrărilor de drumuri și pe durata exploatarea și întreținerii, atât antreprenorul general, cât și administratorul drumului vor lua toate măsurile de protecție a fondului forestier în conformitate cu cerințele legislației în vigoare. Zonele în care s-au depozitat materialele provenite din excavații vor fi reamenajate la terminarea lucrărilor, conform condițiilor impuse prin acordul de mediu.

Protecția peisajului cuprinde acțiuni de conservare și menținere a aspectelor semnificative sau caracteristice ale unui peisaj, justificate prin valoarea sa patrimonială, derivată din configurația naturală și/sau intervenția umană.

La finalizarea investițiilor se vor realiza lucrări de refacere a zonelor care au fost afectate de implementarea proiectului prin aducerea acestora la starea inițială, respectându-se condițiile și măsurile impuse prin actele de reglementare.

2.7. Protecția siturilor arheologice și istorice

Siturile arheologice vor fi identificate pe bază de studii și cercetări de teren încă de la faza de proiectare și vor fi propuse măsuri pentru protecția acestora. Pe perioada execuției lucrărilor vor fi parcurse toate etapele pentru descărcarea de sarcină arheologică.

2.8. Regimul deșeurilor

Se vor avea în vedere: generarea deșeurilor, managementul deșeurilor, eliminarea și reciclarea deșeurilor. Gestiunea deșeurilor se tratează în conformitate cu prevederile legale în vigoare, pe tipuri și categorii.

Principalele produse generate de activitatea de construcție și întreținere a drumurilor, ce pot fi clasate ca deșeuri, sunt materialele rezultate din decapări și din demolări. În activitatea de construcție și întreținere a infrastructurii rutiere se va ține seama de reglementările în vigoare în colectarea, transportul, depozitarea și reciclarea deșeurilor.

Obligațiile ce rezultă din prevederile Ordonanței de Urgență a Guvernului nr. 195/2005 privind protecția mediului, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 265/2006, cu modificările și completările ulterioare, sunt următoarele:

— gestionarea deșeurilor trebuie să se efectueze în condiții de protecție a sănătății populației și a mediului;

— valorificarea deșeurilor se realizează numai în instalații, prin procese sau activități autorizate de autoritățile publice competente.

Vor fi propuse măsuri de protecție în cazul accidentelor în care sunt implicate autovehicule, ridicarea caroseriilor, curățarea locului accidentului de resturi de metal și sticlă, decopertarea solului îmbibat cu produse petroliere și alte substanțe periculoase, refacerea vegetației, precum și repararea îmbrăcămintei rutiere și lucrările de consolidare a drumurilor avariate intră în sarcina administratorului drumului, urmând ca acesta să recupereze contravaloarea lucrărilor executate.

Gestionarea deșeurilor trebuie să se realizeze fără a pune în pericol sănătatea umană și fără a dăuna mediului, în special:

a) fără a genera riscuri pentru aer, apă, sol, faună sau floră;

b) fără a crea disconfort din cauza zgomotului sau a mirosurilor;

c) fără a afecta negativ peisajul sau zonele de interes special.

Se vor respecta prevederile Legii nr. 211/2011 privind regimul deșeurilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, care stabilește măsurile necesare pentru protecția mediului și a sănătății populației, prin prevenirea sau reducerea efectelor adverse, determinate de generarea și gestionarea deșeurilor, și prin reducerea efectelor generale ale folosirii resurselor și creșterea eficienței folosirii acestora.

Va fi elaborat un plan de prevenire a poluării accidentale, precum și un Plan de management de mediu, în care vor fi indicate acțiunile necesare a fi întreprinse, persoanele responsabile, modul de acțiune și intervenție, în cazul producerii unor accidente sau poluări.

CAPITOLUL III

Dispoziții finale

Prevederile prezentelor norme nu sunt limitative. Protecția mediului înconjurător va respecta întreaga legislație existentă în domeniu, adaptată la condițiile specifice generate de activitatea de execuție și de întreținere a drumurilor.

CAPITOLUL IV

Referințe

— Legea nr. 18/1991 — Legea fondului funciar, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

— Legea nr. 98/1992 — Lege pentru ratificarea Convenției privind protecția Mării Negre împotriva poluării, semnată la București la 21 aprilie 1992;

— Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2005 privind protecția mediului, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 265/2006, cu modificările și completările ulterioare;

— Legea nr. 46/2008 — Codul silvic, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

— Legea nr. 107/1996 — Legea apelor, cu modificările și completările ulterioare;

— Legea nr. 211/2011 — Lege privind regimul deșeurilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

— Legea nr. 104/2011 — Lege privind calitatea aerului înconjurător, cu modificările ulterioare;

— Legea nr. 213/2011 — Lege pentru modificarea și completarea Legii nr. 289/2002 privind perdelele forestiere de protecție;

— Ordonanța Guvernului nr. 27/1992, privind unele măsuri pentru protecția patrimoniului cultural național, aprobată cu modificări prin Legea nr. 11/1994, cu modificările și completările ulterioare;

— Ordonanța Guvernului nr. 43/1997 privind regimul juridic al drumurilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

— Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2007 privind regimul ariilor naturale protejate, conservarea habitatelor naturale, a florei și faunei sălbatice, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 49/2011, cu modificările și completările ulterioare;

— Hotărârea Guvernului nr. 1.284/2007 privind declararea ariilor de protecție avifaunistică ca parte integrantă a rețelei ecologice Natura 2000 în România, cu modificările și completările ulterioare ;

— Hotărârea Guvernului nr. 971/2011 pentru modificarea și completarea Hotărârii Guvernului nr. 1.284/2007 privind declararea ariilor de protecție specială avifaunistică ca parte integrantă a rețelei ecologice europene Natura 2000 în România;

— Hotărârea Guvernului nr. 36/1996 privind stabilirea și sancționarea contravențiilor la normele privind exploatarea și menținerea în bună stare a drumurilor publice, cu modificările ulterioare;

— Hotărârea Guvernului nr. 525/1996 pentru aprobarea Regulamentului general de urbanism, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

— Hotărârea Guvernului nr. 930/2005 pentru aprobarea Normelor speciale privind caracterul și mărimea zonelor de protecție sanitară și hidrogeologică;

— Hotărârea Guvernului nr. 1.076/2004 privind stabilirea procedurii de realizare a evaluării de mediu pentru planuri și programe, cu modificările ulterioare;

— Hotărârea Guvernului nr. 445/2009 privind evaluarea impactului anumitor proiecte publice și private asupra mediului, cu modificările ulterioare;

— Ordinul ministrului apelor, pădurilor și protecției mediului nr. 462/1993 pentru aprobarea Condițiilor tehnice privind protecția atmosferei și a Normelor metodologice privind determinarea emisiilor de poluanți atmosferici produși de surse staționare, cu modificările ulterioare;

— Ordinul ministrului mediului și pădurilor, al ministrului agriculturii și dezvoltării rurale, al ministrului administrației și internelor și al ministrului dezvoltării regionale și turismului nr. 135/84/76/1.284/2010 privind aprobarea Metodologiei de aplicare a evaluării impactului asupra mediului pentru proiecte publice și private;

— Ordinul ministrului apelor și protecției mediului nr. 863/2002 privind aprobarea ghidurilor metodologice aplicabile etapelor procedurii-cadru de evaluare a impactului asupra mediului;

— Ordinul ministrului sănătății nr. 119/2014 pentru aprobarea Normelor de igienă și sănătate publică privind mediul de viață al populației, cu modificările ulterioare;

— Ordinul ministrului mediului și pădurilor nr. 19/2010 pentru aprobarea Ghidului metodologic privind evaluarea adecvată a efectelor potențiale ale planurilor sau proiectelor asupra ariilor naturale protejate de interes comunitar;

— Ordinul ministrului mediului și dezvoltării durabile nr. 1.964/2007 privind instituirea regimului de arie naturală protejată a siturilor de importanță comunitară, ca parte integrantă a rețelei ecologice europene Natura 2000 în România, cu modificările ulterioare;

— Ordinul ministrului mediului și pădurilor nr. 2.387/2011 pentru modificarea Ordinului ministrului mediului și dezvoltării durabile nr. 1.964/2007 privind instituirea regimului de arie naturală protejată a siturilor de importanță comunitară, ca parte integrantă a rețelei ecologice europene Natura 2000 în România.

MINISTERUL AFACERILOR EXTERNE

ORDIN
pentru publicarea Rezoluției Consiliului de Securitate
al ONU 2383 (2017)

În baza art. 5 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 202/2008 privind punerea în aplicare a sancțiunilor internaționale, aprobată cu modificări prin Legea nr. 217/2009, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 5 alin. (7) din Hotărârea Guvernului nr. 16/2017 privind organizarea și funcționarea Ministerului Afacerilor Externe, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul afacerilor externe emite prezentul ordin.

Articol unic. — Se dispune publicarea în Monitorul Oficial al României, Partea I, a Rezoluției Consiliului de Securitate al ONU 2383 (2017), prevăzută în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Ministrul afacerilor externe,
Teodor-Viorel Meleşcanu

București, 29 decembrie 2017.
 Nr. 2.515.

ORGANIZAȚIA NAȚIUNILOR UNITE

Consiliul de Securitate

ANEXĂ
 Traducere din limba engleză
 S/RES/2383(2017)

Distribuire: generală
 7 noiembrie 2017

REZOLUȚIA 2383 (2017)

adoptată de către Consiliul de Securitate în cadrul celei de-a 8088 ședințe din 7 noiembrie 2017

Consiliul de Securitate,

amintind propriile rezoluții precedente referitoare la situația din Somalia, în mod special rezoluțiile 1814 (2008), 1816 (2008), 1838 (2008), 1844 (2008), 1846 (2008), 1851 (2008), 1897 (2009), 1918 (2010), 1950 (2010), 1976 (2011), 2015 (2011), 2020 (2011), 2077 (2012), 2125 (2013), 2184 (2014), 2246 (2015) și 2316 (2016), ca și declarațiile Președintelui (S/PRST/2010/16) din 25 august 2010 și (S/PRST/2012/24) din 19 noiembrie 2012,

salutând raportul Secretarului General (S/2017/859), solicitat prin Rezoluția 2316 (2016), privind aplicarea acelei rezoluții și privind situația referitoare la piraterie și jaf armat pe mare în largul coastei Somaliei,

reconfirmând respectul său pentru suveranitatea, integritatea teritorială, independența politică și unitatea Somaliei, inclusiv drepturile suverane ale Somaliei conform dreptului internațional, referitoare la resursele naturale din larg, inclusiv pescuitul,

notând că eforturile conjugate de a contracara pirateria ale statelor, regiunii, organizațiilor, industriei maritime, sectorului privat, grupurilor de experți și ale societății civile au condus la un declin considerabil al atacurilor piratilor și al deturnărilor încă din 2011 și exprimându-și îngrijorarea cu privire la incidentele recente de piraterie care au avut loc de-a lungul anului 2017 și având în vedere amenințările continue pe care pirateria și jafurile armate pe mare în revenire le reprezintă pentru livrarea promptă, sigură și efectivă a ajutorului umanitar către Somalia și regiune, pentru siguranța navigatorilor și a altor persoane, pentru navigația internațională și pentru siguranța rutelor maritime comerciale și a altor nave, inclusiv a vaselor de pescuit care operează conform dreptului internațional, lăudând forțele navale chineze și indiene pentru deșeurarea unui atac asupra OS-35, soldaților chinezi pentru capturarea a trei piraiți și Forțelor Navale ale Uniunii Europene (EU NAVFOR) și Chinei pentru prevenirea unui atac asupra MV Al Heera și lăudând în continuare țările care au desfășurat forțe navale în Golful Aden și în bazinul Somaliei pentru descurajarea rețelelor de piraiți de la acțiunile lor de piraterie,

susținând rezultatele Conferinței de la Londra privind Somalia care a avut loc la 11 mai 2017 și angajamentul Guvernului Federal și al Statelor Membre Federale ale Somaliei de a-și dezvolta capacitățile de securitate maritimă,

reafirmând în continuare că dreptul internațional, după cum este reflectat în Convenția Organizației Națiunilor Unite privind dreptul mării din 10 decembrie 1982 (*Convenția*), stabilește cadrul legal aplicabil activităților din ocean, inclusiv combaterea actelor de piraterie și de jaf armat pe mare,

recunoscând nevoia de a investiga și de a-i urmări în justiție nu doar pe suspecții capturați pe mare, dar și pe oricine care incită sau facilitează intenționat operațiunile de piraterie, inclusiv personajele-cheie din rețelele criminale implicate în piraterie care planifică, organizează, facilitează sau finanțează ilicit sau profită de pe urma unor astfel de atacuri și reiterând îngrijorarea sa că persoane suspectate de piraterie au fost eliberate fără a fi prezentate justiției, reafirmând că eșuarea în urmărirea în justiție a persoanelor responsabile pentru acte de piraterie și jaf armat pe mare, în largul coastei Somaliei, subminează eforturile antipiraterie,

salutând urmărirea în justiție cu succes a cazurilor de piraterie în Belgia, India, Mauritius și în Insulele Seychelles, de anul trecut, observând, în același timp, cu îngrijorare, că posibilitățile limitate în continuare și legislația locală de facilitare a custodiei și urmării în justiție a piraiților suspecti după ce au fost capturați au întârziat acțiunile internaționale mai ample împotriva piraiților în largul coastei Somaliei, fapt ce a condus, în multe cazuri, la eliberarea piraiților fără a fi aduși în fața justiției, indiferent dacă existau destule dovezi în susținerea acuzării și reafirmând că, în concordanță cu prevederile Convenției privind reprimarea pirateriei, Convenția pentru suprimarea actelor ilegale împotriva siguranței navigației maritime din 1988 (*Convenția SUA*) permite părților să creeze capete de acuzare, să stabilească jurisdicția și să accepte predarea persoanelor responsabile pentru sau suspectate de capturare sau de exercitarea controlului asupra unei nave, cu forța sau prin amenințare sau prin orice altă formă de intimidare,

subliniind responsabilitatea primordială a autorităților din Somalia în lupta împotriva pirateriei și a jafurilor armate pe mare în largul coastei Somaliei, luând notă de solicitările autorităților somaleze pentru asistență internațională pentru a contracara pirateria din largul coastei sale, inclusiv scrisoarea din 2 noiembrie 2017 de la Reprezentantul Permanent al Misiunii Permanente a Somaliei pe lângă Organizația Națiunilor Unite, exprimând aprecierea autorităților somaleze către Consiliul de Securitate pentru ajutorul acordat, exprimându-și disponibilitatea de a coopera cu alte state și organizații regionale pentru a combate pirateria și jafurile armate pe mare în largul coastei Somaliei, solicitând statelor membre și organizațiilor internaționale să susțină Guvernul Federal din Somalia în eforturile sale de a stopa pescuitul ilegal, neraportat și nereglementat în zona sa economică exclusivă și solicitând ca prevederile Rezoluției 2316 (2016) să fie reînnoite pentru încă 12 luni,

salutând participarea Guvernului Federal al Somaliei și a partenerilor regionali la cea de-a 20-a sesiune plenară a Grupului de contact privind pirateria în largul coastei Somaliei (CGPCS) ce a avut loc în Mauritius între 5 și 7 iulie 2017, găzduit în cooperare cu Comisia pentru Oceanul Indian prezidată de Republica Seychelles,

recunoscând munca CGPCS și a Grupului operativ de aplicare a legii pentru a facilita punerea sub acuzare a piraiților suspectați și intențiile Grupului de lucru regional pentru consolidarea capabilității de a identifica prioritățile regionale și de a coordona activitățile de consolidare a capabilității și a responsabilităților regionale,

salutând finanțarea oferită de Fondul de Investiții pentru susținerea inițiativelor statelor care combat pirateria în largul coastei Somaliei (*Fondul*) pentru a întări capacitatea regională de a pune sub acuzare piraiții suspectați și de a-i încarcera pe cei condamnați conform dreptului internațional al drepturilor omului aplicabil, notând cu apreciere sprijinul oferit de Oficiul Națiunilor Unite pentru Droguri și Criminalitate (UNODC), Programul infracționalitate maritimă și stabilindu-se continuarea eforturilor pentru a se asigura că piraiții sunt trași la răspundere,

apreciind eforturile operațiunii EUNAVFOR ATALANTA, Task Force 151 al Forțelor Maritime Combinat, activitățile de contracarare a pirateriei ale Uniunii Africane desfășurate la mal, în Somalia și acțiunile navale ale Comunității de dezvoltare a Africii de Sud și a altor state care acționează la nivel național în cooperare cu autoritățile somaleze și fiecare în parte pentru a suprima pirateria și a proteja navele care tranzitează prin apele din largul coastei Somaliei și salutând Inițiativa de Dezamorsare a Conflictelor și Văgăreț Comună (SHADE) și eforturile țărilor individuale, inclusiv China, India, Republica Islamică Iran, Japonia, Republica Coreea și Federația Rusă, care au alocat misiuni de contracarare a pirateriei în regiune,

luând act de eforturile statelor de pavilion pentru luarea unor măsuri pentru a permite vaselor care navighează sub pavilionul lor să tranziteze zona cu risc ridicat (HRA), pentru îmbarcarea unor detașamente de protecție a vaselor și contractarea de personal înarmat de securitate (PCASP) și permiterea curselor speciale charter care favorizează aranjamentele care utilizează astfel de măsuri, în timp ce îndeamnă statele să reglementeze astfel de activități în conformitate cu dreptul internațional aplicabil,

salutând și încurajând eforturile de creștere a capacităților din regiune depuse de Codul de conduită Djibouti finanțat de Organizația Maritimă Internațională (IMO), Fondul de Investiții și activitățile Uniunii Europene prin intermediul Misiunii de creștere a capacității UE în Somalia (EUCAP Somalia) care ajută Somalia în întărirea capacității de asigurare a securității sale maritime, pentru a-i permite să își pună în aplicare dreptul maritim într-un mod mai eficient, și recunoscând nevoia tuturor organizațiilor internaționale și regionale implicate de a se coordona și a coopera pe deplin,

susținând dezvoltarea unei paze de coastă la nivel federal și a unei poliții de coastă la nivelul statelor membre federale, luând notă cu apreciere de eforturile depuse de IMO și de industria transportului naval de a dezvolta și actualiza linii directoare, practici de bună gestiune și recomandări pentru asistarea navelor în prevenirea și suprimarea atacurilor de piraterie în largul coastei Somaliei, inclusiv în Golful Aden și în părți importante din Oceanul Indian care sunt încă în zona cu risc ridicat, și recunoscând munca IMO și a CGPCS în această privință, luând notă de eforturile Organizației Internaționale pentru Standardizare, care a dezvoltat standarde pentru industrie, de instruire și certificare pentru companii private de securitate maritimă atunci când oferă PCASP la bordul navelor din zonele cu risc ridicat și salutând, în continuare, EUCAP Somalia a Uniunii Europene care lucrează pentru dezvoltarea capacităților de securitate maritimă ale Somaliei,

subliniind importanța de a continua sporirea colectării, păstrării și transmiterii către autoritățile competente a dovezilor de acte de piraterie și jaf armat pe mare în largul coastei Somaliei și salutând munca continuă a IMO, INTERPOL și a grupurilor din mediul de afaceri, pentru dezvoltarea unor linii directoare pentru navigatori în vederea conservării locului infracțiunilor după un act de piraterie și luând notă de importanța facilitării oferirii de probe de către navigatori în procedurile de urmărire în justiție a actelor de piraterie,

recunoscând în continuare că rețelele de piraiți continuă să se bazeze pe răpiri și luarea de ostatici pentru a ajuta la generarea finanțării pentru achiziționarea de arme, câștigarea de noi recruți și continuarea activităților operaționale, prin acestea periclitând siguranța și securitatea civililor și restricționând desfășurarea comerțului și salutând eforturile internaționale de coordonare a muncii investigatorilor și a procurorilor, printre altele, prin Grupul operativ de aplicare a legii, și de colectare și împărtășire a informațiilor pentru destabilizarea organizării piraiților, după cum este exemplificat în baza de date globală privind Pirateria maritimă a INTERPOL, și aplaudând constituirea Centrului Regional pentru Coordonare Operațională (RCOC) în Seychelles, la 1 iulie 2017, care va opera împreună cu centrul său înrudit, și apreciind constituirea Centrului regional de fuziune a informației maritime (RMIFC) în Madagascar, inclusiv constituirea Planului de aplicare pentru urmărirea în justiție a pirateriei, care, sub auspiciile UNODC și în parteneriat cu NAVFOR al UE, va dezvolta în continuare capacitatea regiunii de a urmări în justiție pirateria,

reafirmând condamnările internaționale ale actelor de răpire și luare de ostatici, inclusiv delictele din Convenția internațională împotriva luării de ostatici, condamnând puternic practica continuă de luare de ostatici de către piraiții care operează

pe coasta Somaliei, exprimându-și îngrijorarea serioasă asupra condițiilor inumane pe care le suportă ostaticii în captivitate, recunoscând impactul advers asupra familiilor lor, cerând eliberarea imediată a tuturor ostaticilor rămași și luând notă de importanța cooperării între statele membre pe tema luării de ostatici și urmării în justiție a piraților suspecți de luare de ostatici,

apreciind Kenya, Mauritius, Tanzania și Seychelles pentru eforturile lor de a urmări în justiție pirații suspecți, în instanțele de judecată naționale, și luând notă cu apreciere de sprijinul oferit de Programul infracțiuni maritime al UNODC, Fondul de garantare și alte organizații internaționale și donatori, în coordonare cu CGPCS, de sprijinire a Kenyei, Mauritius, Seychelles, Tanzaniei, Somaliei și altor state din regiune în eforturile lor de a trimite în justiție sau de a încarcera într-un stat terț, după condamnarea în alt loc, pirații, inclusiv facilitatorii și finanțatorii de pe țărâm, în conformitate cu dreptul internațional al drepturilor omului aplicabil, și subliniind nevoia ca statele și organizațiile internaționale să consolideze în continuare eforturile internaționale în această privință,

salutând disponibilitatea Guvernului Federal al Somaliei și a statelor federale membre de a coopera între ele și cu alte state care au trimis în justiție pirați suspecți, în sensul facilitării repatrierii în Somalia a piraților condamnați, în condițiile aranjamentelor de transfer ale prizonierilor potrivite, compatibile cu dreptul internațional aplicabil, inclusiv dreptul internațional al drepturilor omului, și recunoaște repatrierea din Seychelles în Somalia a prizonierilor condamnați doritori și eligibili pentru executarea pedepsei în Somalia,

salutând munca Comitetului de Coordonare a Securității Maritime (MSCC), mecanismul central pentru dezvoltarea capacității și identificarea și canalizarea sprijinului, după cum s-a subliniat în cadrul Conferinței de la Londra privind Somalia din luna mai 2017, și încurajând administrația regională și națională somaleză să își asume o responsabilitate mai mare pentru inițiativele de diminuare a pirateriei,

exprimând o îngrijorare serioasă privind raportările de pescuit ilegal, nedeclarat și nereglementat (IUU) în zona economică exclusivă a Somaliei (EEZ) și luând notă de relația complexă dintre pescuitul IUU și piraterie, recunoscând că pescuitul IUU determină pierderea a milioane de dolari din venituri pentru Somalia, în fiecare an, și poate contribui la destabilizarea comunităților de pe coastă,

notând aderarea Somaliei la Acordul FAO privind măsurile luate de statele portuare pentru prevenirea, descurajarea și eliminarea pescuitului ilegal, neraportat și nereglementat, recunoscând proiectele susținute de FAO și UNODC cu scopul de a crește capacitatea Somaliei de a combate astfel de activități și subliniind nevoia statelor și a organizațiilor internaționale de a-și intensifica în continuare sprijinul pentru Guvernul Federal al Somaliei, la solicitarea lui, în creșterea capacității Somaliei de a combate astfel de activități,

recunoscând eforturile continue ale Guvernului Federal al Somaliei pentru dezvoltarea unui regim legal de distribuire a licențelor de pescuit, apreciind, în această privință, implementarea unei componente a Programului finanțat de UE pentru promovarea securității maritime regionale (CCAP) împreună cu FAO care are scopul de a promova pescuitul reglementat și licențiat, corespunzător și transparent, în rândul statelor din regiune și încurajând eforturile continue în această privință, cu susținerea comunității internaționale,

reamintind rapoartele Secretarului General care ilustrează seriozitatea pirateriei și a jafurilor armate pe mare în largul coastei Somaliei și care oferă îndrumare utilă pentru investigarea și urmărirea în justiție a piraților, inclusiv instanțele de judecată specializate în combaterea pirateriei,

apreciind Parteneriatul pentru susținerea ostaticilor (HSP) pentru eliberarea a 26 de navigatori în 2016, dar rămânând îngrijorat că opt navigatori iranieni de pe FV Siraj au rămas ostatici în Somalia în condiții îngrozitoare și salutând munca Rețelei internaționale pentru bunăstarea și asistența navigatorilor (ISWAN) și a Programului de răspuns umanitar la pirateria maritimă (MPHRP) în furnizarea intervenției posttraumatice și susținerii financiare pentru victimele pirateriei și a familiilor lor; la fel ca și Fondul CGPCS pentru familiile supraviețuitorilor pirateriei (PSFF), care oferă fonduri pentru supraviețuitorii pirateriei somaleze și pentru familiile lor, o gamă de ajutoare în timpul și după captivitate, și recunoscând nevoia de a continua sprijinirea acestor inițiative și contribuțiilor la fonduri,

recunoscând progresul înregistrat de CGPCS și UNODC în folosirea instrumentelor de informare publică pentru a mări gradul de conștientizare al pericolelor pirateriei și a evidenția bunele practici pentru eradicarea acestui fenomen infracțional,

luând notă de eforturile UNODC și UNDP și finanțarea oferită de fondul de investiții, Uniunea Europeană, Marea Britanie, Statele Unite și alți donatori pentru dezvoltarea capacității judiciare și de aplicare a legii a regiunii, de a investiga, aresta și pune sub acuzare pirații suspecți și de a încarcera pirații condamnați, în concordanță cu dreptul internațional aplicabil al drepturilor omului,

ținând seama de Codul de conduită Djibouti referitor la represiunea pirateriei și a jafurilor armate asupra navelor din Oceanul Indian de Vest și din Golful Aden, luând notă de operațiunile centrelor de diseminare a informațiilor din Yemen, Kenya și Tanzania, recunoscând eforturile statelor semnatare de a dezvolta cadrul de reglementare și legislativ adecvat pentru combaterea pirateriei, de a le crește capacitatea de a patrula apele din regiune, de a pune sub interdicție vasele suspecte și a pune sub acuzare pirații suspecți,

subliniind că pacea și stabilitatea în Somalia, întărirea instituțiilor statului, dezvoltarea economică și socială și respectul pentru drepturile omului și statul de drept sunt necesare pentru crearea condițiilor pentru o eradicare durabilă a pirateriei și a jafurilor armate pe mare în largul coastei Somaliei și subliniind în continuare că securitatea pe termen lung a Somaliei depinde de dezvoltarea efectivă de către autoritățile somaleze a Gărzii de coastă somaleze și a Unităților de Poliție Maritimă, Armatei Naționale Somaleze și a Forțelor de Poliție Somaleze,

salutând Comunicatul Padang și Declarația de cooperare maritimă adoptată de Asociația Malul Oceanului Indian (IORA) la cea de-a 15-a reuniune a Consiliului de Miniștri, care fac apel la membrii săi să susțină și să întărească cooperarea în adresarea provocărilor maritime, inclusiv piraterie și traficul ilegal de droguri,

recunoscând că instabilitatea continuă din Somalia și actele de piraterie și de jaf armat pe mare în largul coastei sale sunt fără îndoială interconectate și subliniind nevoia de a continua răspunsul comprehensiv din partea comunității internaționale pentru a reprima pirateria și jaful armat pe mare și a suprima cauzele lor fundamentale,

determinând că incidentele de piraterie și jaf armat pe mare în largul coastei Somaliei, la fel ca și activitatea grupurilor de pirați în Somalia, sunt un factor important care exacerbează situația din Somalia, care continuă să constituie o amenințare asupra păcii și securității internaționale în regiune,

acționând în baza capitolului VII al Cartei Organizației Națiunilor Unite,

1. reiterează că va condamna și deplora toate actele de piraterie și de jaf armat pe mare în largul coastei Somaliei;

2. în timp ce notează îmbunătățiri în Somalia, recunoaște că pirateria exacerbează instabilitatea în Somalia prin introducerea de sume mari de numerar ilicit care alimentează infraționalitatea, corupția și terorismul adiționale;

3. subliniază nevoia unui răspuns comprehensiv pentru prevenirea și suprimarea pirateriei și pentru zădărnicierea cauzelor ei de bază, prin comunitatea internațională;

4. subliniază responsabilitatea principală a autorităților somaleze în lupta împotriva pirateriei și a jafului armat pe mare în largul coastei Somaliei, salută proiectul de lege privind paza de coastă pe care autoritățile somaleze, cu sprijinul Forțelor Navale ale Uniunii Europene (EUNAVFOR), Operațiunea Atalanta și EUCAP Somalia, au transmis-o către Consiliul de Miniștri pentru aprobarea Parlamentului și îndeamnă autoritățile somaleze să continue munca lor pentru a adopta un set comprehensiv de legi maritime și antipiraterie fără întârziere și să stabilească forțe de securitate cu roluri și jurisdicții clare pentru aplicarea acestor legi și continuarea dezvoltării, cu susținere internațională adecvată, capacitatea instanțelor Somaliei de a investiga și urmări în justiție persoanele responsabile pentru acte de piraterie și jaf armat, inclusiv figurile principale ale rețelelor infracționale implicate în piraterie care planifică, organizează, facilitează sau finanțează ilicit sau profită de pe urma unor astfel de atacuri;

5. recunoaște nevoia de a continua investigarea sau punerea sub acuzare a celor care planifică, organizează sau finanțează ilicit sau profită de pe urma atacurilor piraților în largul coastei Somaliei, inclusiv a persoanelor-cheie din rețelele infracționale implicate în piraterie, îndeamnă statele care lucrează în cooperare cu organizațiile internaționale relevante să adopte legislație care să faciliteze punerea sub acuzare a suspectilor de piraterie în largul coastei Somaliei;

6. solicită autorităților somaleze să interzică și, ca urmare a interdicției, să creeze mecanisme pentru a returna bunuri sechestrate de pirați, să investigheze și să pună sub acuzare pirații și să patruleze apele în largul coastei Somaliei pentru a preveni și a suprima actele de piraterie și jaf armat pe mare;

7. solicită autorităților somaleze să depună toate eforturile pentru a-i aduce în fața justiției pe aceia care folosesc teritoriul somalez pentru a planifica, facilita sau a întreprinde acte infracționale de piraterie și de jaf armat pe mare și apelează la statele membre să sprijine Somalia, la cererea autorităților somaleze și cu notificare către Secretarul General, să întărească capacitatea maritimă în Somalia, inclusiv a autorităților regionale, și subliniază că orice măsuri luate în baza acestui paragraf trebuie să fie conforme cu dreptul internațional aplicabil, în particular cu dreptul internațional al drepturilor omului;

8. solicită statelor să coopereze, de asemenea, după cum este adecvat, pe tema luării de ostatici și pentru punerea sub acuzare a piraților suspecți de luare de ostatici;

9. solicită eliberarea imediată și necondiționată a tuturor navigatorilor care sunt ținuți ostatici de pirații somalezi și solicită în continuare autorităților somaleze și tuturor persoanelor relevante să își dubleze eforturile de a le asigura eliberarea imediată și în siguranță;

10. salută inițiativa autorităților din Seychelles de a înființa o instanță pentru piraterie și infracțiuni maritime și salută, în continuare, cazurile de urmărire, cu succes, în justiție, pe care această instituție le-a întreprins;

11. recunoaște nevoia statelor, a organizațiilor internaționale și regionale și a altor parteneri corespunzători de a face schimb de dovezi și informații în scopul aplicării legislației antipiraterie pentru a asigura urmărirea efectivă în justiție a piraților suspecți și încarcerarea celor condamnați și, în scopul arestării și punerii sub acuzare a persoanelor-cheie din rețelele infracționale implicate în piraterie, care planifică, organizează, facilitează sau finanțează ilicit și profită de pe urma operațiunilor de piraterie și are în vedere posibilitatea de a aplica sancțiuni individuale împotriva persoanelor fizice sau entităților care planifică, organizează, facilitează sau finanțează ilicit sau profită de pe urma operațiunilor de piraterie, dacă îndeplinesc criteriile de listare stabilite în paragraful 43 al Rezoluției 2093 (2013) și cere tuturor statelor să coopereze în totalitate cu Grupul de monitorizare pentru Somalia și Eritreea, inclusiv în ce privește împărtășirea informațiilor referitoare la posibile încălcări ale embargoului de arme sau a interdicției asupra comerțului cu lignit;

12. reînnoiește cererea sa către statele și organizațiile regionale care pot face aceasta, de a lua parte în lupta împotriva pirateriei și a jafului armat pe mare în largul coastei Somaliei, în particular, în concordanță cu această rezoluție și cu dreptul internațional, prin trimiterea unor nave, arme și aeronave, prin furnizarea de baze și suport logistic pentru forțele de contracarare a pirateriei și prin capturarea și eliminarea de bărci, nave, arme și alte echipamente conexe folosite în comiterea de piraterie și jafuri armate pe mare în largul coastei Somaliei, sau pentru care există motive suficiente pentru a se suspecta o astfel de folosire;

13. subliniază importanța coordonării între state și organizații internaționale pentru a descuraja actele de piraterie și jaf armat pe mare în largul coastei Somaliei, apreciază munca CGPCS de a facilita o astfel de coordonare în cooperare cu IMO, statele de pavilion și autoritățile somaleze și solicită sprijinirea, în continuare, a acestor eforturi;

14. încurajează statele membre să continue cooperarea cu autoritățile somaleze în lupta împotriva pirateriei și a jafului armat pe mare, notează rolul primordial al autorităților somaleze în lupta împotriva pirateriei și a jafului armat în largul coastei Somaliei și decide ca, pentru o perioadă de 12 luni de la data acestei rezoluții, să reînnoiască autorizațiile stabilite potrivit paragrafului 14 al Rezoluției 2316 (2016), acordate statelor și organizațiilor regionale care cooperează cu autoritățile somaleze în lupta împotriva pirateriei și a jafului armat pe mare în largul coastei Somaliei, pentru care autoritățile somaleze au transmis notificare prealabilă Secretarului General;

15. afirmă că autorizațiile reînnoite prin această rezoluție se aplică doar în legătură cu situația din Somalia și nu vor afecta drepturile, obligațiile sau responsabilitățile statelor membre conform dreptului internațional, inclusiv orice drepturi sau obligații care reies din Convenție, referitoare la orice altă situație, și subliniază, în particular, că această rezoluție nu va fi considerată ca stabilind drept cutumiar internațional; și afirmă, în continuare, că astfel de autorizații au fost reînnoite ca răspuns la scrisoarea din 2 noiembrie 2017 prin care s-a transmis cererea autorităților somaleze;

16. decide că embargoul de arme împotriva Somaliei impus prin paragraful 5 al Rezoluției 733 (1992) și extins prin paragrafele 1 și 2 ale Rezoluției 1425 (2002) și modificat prin paragrafele 33 până la 38 ale Rezoluției 2093 nu se aplică furnizării de arme și echipament militar sau furnizării de asistență destinată exclusiv utilizării de către statele membre, organizațiile internaționale, regionale și subregionale care întreprind măsuri în conformitate cu paragraful 14 de mai sus;

17. solicită ca statele cooperante să ia măsurile necesare pentru a se asigura că activitățile pe care le întreprind în baza autorizațiilor din paragraful 14 nu au efectul practic de a nega sau prejudicia dreptul de tranzit liber al navelor oricărui stat terț;

18. solicită tuturor statelor și, în mod special, statelor de pavilion, de port și riverane, statelor ai căror resortisanți sunt victime și autori ai pirateriei și jafului armat și altor state cu jurisdicție relevantă conform dreptului internațional și legislației naționale, să coopereze în determinarea jurisdicției și în investigarea și punerea sub acuzare a tuturor persoanelor responsabile de acte de piraterie și de jaf armat în largul coastei Somaliei, inclusiv a persoanelor-cheie din rețelele infracționale implicate în piraterie care planifică, organizează, facilitează sau finanțează ilicit sau profită de pe urma unor astfel de atacuri, în conformitate cu dreptul internațional aplicabil, inclusiv dreptul internațional al drepturilor omului, să se asigure că toți piraii predați către autoritățile judiciare sunt supuși unui proces judiciar și să acorde asistență, printre altele, prin oferirea asistenței logistice și dispozitive referitoare la persoanele sub jurisdicția și controlul lor, precum victimele, martorii și persoanele reținute în urma operațiunilor întreprinse în baza acestei rezoluții;

19. solicită tuturor statelor să incrimineze pirateria prin legile lor naționale și să ia în considerare posibilitatea punerii sub acuzare a suspectilor de piraterie și încarcerarea piraților condamnați, capturați în largul coastei Somaliei, și a facilitatorilor și finanțatorilor de pe uscat, în conformitate cu dreptul internațional aplicabil, inclusiv dreptul internațional al drepturilor omului, și decide să mențină aceste problematici în atenție, inclusiv, după caz, înființarea instanțelor specializate în lupta împotriva pirateriei în Somalia, cu participare și/sau susținere internațională substanțială, după cum se stabilește în Rezoluția 2015 (2011), și încurajează CGPCS să își continue discuțiile în această privință;

20. salută, în acest context, colaborarea continuă a Programului pentru infracțiuni maritime al UNODC cu autoritățile din Somalia și din statele învecinate pentru a se asigura că cei suspectați de piraterie sunt urmăriți penal și cei condamnați sunt încarcerați într-o manieră conformă cu dreptul internațional, inclusiv dreptul internațional al drepturilor omului;

21. încurajează Guvernul Federal al Somaliei să acceadă la Convenția Națiunilor Unite împotriva crimei organizate transnaționale, ca parte a eforturilor sale de a contracara spălarea de bani și structurile de sprijin financiar prin care supraviețuiesc rețelele de piraterie;

22. îndeamnă toate statele să întreprindă măsuri potrivite, în baza legislației lor naționale existente, pentru a preveni finanțarea ilicită a actelor de piraterie și a spălării veniturilor obținute;

23. îndeamnă statele, în cooperare cu INTERPOL și Europol, să investigheze în continuare rețelele infracționale internaționale implicate în piraterie în largul coastei Somaliei, inclusiv pe cele responsabile de facilitare și finanțare ilicită;

24. îndeamnă toate statele să se asigure că activitățile de combatere a pirateriei, în mod particular activitățile întreprinse pe uscat, iau în considerare nevoia de protejare a femeilor și a copiilor împotriva exploatării, inclusiv împotriva exploatării sexuale;

25. îndeamnă toate statele să disemineze informații către INTERPOL pentru utilizare în baza de date globală împotriva pirateriei, prin canalele de comunicare adecvate;

26. apreciază contribuțiile fondului de investiții și ale Codului de conduită Djibouti finanțat de IMO și îndeamnă atât statele, cât și actorii nonstatali afectați de piraterie, mai ales comunitatea internațională de transport maritim, să contribuie la acestea;

27. îndeamnă statele părți la Convenție și Convenția SUA să implementeze în totalitate obligațiile lor relevante conform acestor convenții și conform dreptului internațional cutumiar și să coopereze cu UNODC, IMO și cu alte state și organizații internaționale pentru a crea capacitatea de judecată pentru urmărirea penală cu succes a persoanelor suspectate de piraterie și jaf armat pe mare în largul coastei Somaliei;

28. confirmă recomandările și îndrumările date de IMO pentru prevenirea și suprimarea pirateriei și a jafului armat pe mare; și îndeamnă statele, în colaborare cu industria de transport maritim și de asigurări și cu IMO, să continue să dezvolte și să implementeze bune practici și avertizări de evitare, evaziune și apărare care trebuie aplicate în cazul unui atac sau în cazul navigării în apele din largul coastei Somaliei și îndeamnă, în continuare, statele să își pună la dispoziție cetățenii și navele pentru investigații criminalistice, în mod corespunzător, în primul port disponibil imediat după un act sau a unei tentative de piraterie sau jaf armat pe mare sau după ce au fost eliberați din captivitate;

29. încurajează statele de pavilion și portuare să ia în considerare, în continuare, dezvoltarea măsurilor de securitate și siguranță la bordul navelor, inclusiv, unde este cazul, să dezvolte regulamente pentru folosirea PCASP la bordul navelor, cu scopul de a preveni și a suprima pirateria în largul coastei Somaliei, printr-un proces consultativ, inclusiv prin IMO și ISO;

30. invită IMO să își continue contribuția la prevenirea și suprimarea actelor de piraterie și jaf armat împotriva navelor, în coordonare, în particular, cu UNODC, cu Programul global pentru alimentație (WFP), cu industria de transport maritim și cu toate celelalte părți implicate, și recunoaște rolul IMO în ceea ce privește contractarea de personal privat de securitate la bordul navelor în zonele cu risc ridicat;

31. ia notă de importanța securizării livrării în siguranță a asistenței WFP pe mare și salută munca continuă a WFP Operațiunii EUNAVFOR Atalanta și a statelor de pavilion, în ceea ce privește detașamentele de protecție a navelor de pe vasele WFP;

32. solicită statelor și organizațiilor regionale care cooperează cu autoritățile somaleze să informeze Consiliul de Securitate și Secretarul General peste nouă luni cu privire la progresul acțiunilor întreprinse în exercitarea autorizațiilor acordate în paragraful 14 de mai sus și solicită, în continuare, tuturor statelor care contribuie prin CGPCS la lupta împotriva pirateriei în largul coastei Somaliei, inclusiv Somaliei și altor state din regiune, să raporteze, în același termen-limită, cu privire la eforturile lor de a stabili jurisdicția și cooperarea în investigarea și punerea sub acuzare a pirateriei;

33. solicită Secretarului General să raporteze Consiliului de Securitate în termen de 11 luni de la adoptarea acestei rezoluții cu privire la implementarea acesteia și la situația referitoare la piraterie și jaf armat pe mare în largul coastei Somaliei;

34. își exprimă intenția de a revizui situația și de a lua în considerare, după cum este cazul, reînnoirea autorizațiilor acordate în paragraful 14 de mai sus pentru perioade suplimentare, la cererea autorităților somaleze;

35. decide să rămână sesizat cu privire la subiect.

AGENȚIA NAȚIONALĂ PENTRU RESURSE MINERALE

DECIZIE**privind încetarea concesiunii miniere de exploatare a calcarului ornamental din perimetrul Gușețel 1, județul Bistrița-Năsăud**

Având în vedere:

- art. 34 lit. g) din Legea minelor nr. 85/2003, cu modificările și completările ulterioare;
 - Referatul Direcției generale gestionare, evaluare și concesionare resurse/rezerve minerale. Integrare europeană nr. 302.508 din 14.12.2017 privind verificarea îndeplinirii condițiilor legale și propunerea de aprobare a anulării;
 - art. 37 alin. (1) din Legea minelor nr. 85/2003, cu modificările și completările ulterioare,
- în temeiul art. 4 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 1.419/2009 privind organizarea și funcționarea Agenției Naționale pentru Resurse Minerale, cu modificările ulterioare,

președintele Agenției Naționale pentru Resurse Minerale emite prezenta decizie.

Art. 1. — Concesiunea minieră de exploatare a calcarului ornamental din perimetrul Gușețel 1, județul Bistrița-Năsăud, convenită prin Licența de concesiune nr. 1.073/1999 încheiată între Agenția Națională pentru Resurse Minerale, în calitate de concedent, și Societatea Comercială SMC PREFABRICATE

PENTRU CONSTRUCȚII — S.A., în calitate de concesionar, cu sediul în București, bd. Timișoara nr. 92A, sectorul 6, încetează la data publicării prezentei decizii.

Art. 2. — Prezenta decizie se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Agenției Naționale pentru Resurse Minerale,
Sorin Gal

București, 8 ianuarie 2018.

Nr. 1.

MINISTERUL SĂNĂTĂȚII

ORDIN**pentru aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare al Spitalului „N. N. Săveanu” Vidra**

Având în vedere:

- Referatul de aprobare al Direcției management și structuri sanitare nr. F.B. 121 din 9 ianuarie 2018;
 - Adresa Spitalului „N. N. Săveanu” Vidra nr. 35.587/2017,
- în temeiul prevederilor art. 7 alin. (4) și art. 14 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 144/2010 privind organizarea și funcționarea Ministerului Sănătății, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul sănătății emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă Regulamentul de organizare și funcționare al Spitalului „N. N. Săveanu” Vidra, conform anexei*) care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Structurile de specialitate din cadrul Ministerului Sănătății și Spitalul „N. N. Săveanu” Vidra vor duce la îndeplinire dispozițiile prezentului ordin.

Art. 3. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul sănătății,
Florian-Dorel Bodog

București, 9 ianuarie 2018.

Nr. 16.

*) Anexa se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 59 bis, care se poate achiziționa de la Centrul pentru relații cu publicul al Regiei Autonome „Monitorul Oficial”, București, șos. Panduri nr. 1.

ACTE ALE CURȚII EUROPENE A DREPTURILOR OMULUI

CURTEA EUROPEANĂ A DREPTURILOR OMULUI
SECȚIA A PATRA

HOTĂRÂREA

din 27 iunie 2017

în Cauza Valdhuter împotriva României

(Cererea nr. 70.792/10)

Strasbourg

Definitivă

27 septembrie 2017

Hotărârea a devenit definitivă în condițiile prevăzute la art. 44 § 2 din Convenție. Aceasta poate suferi modificări de formă. În Cauza Valdhuter împotriva României, Curtea Europeană a Drepturilor Omului (Secția a patra), reunită într-o cameră compusă din: Ganna Yudkivska, președinte, Vincent A. De Gaetano, Paulo Pinto de Albuquerque, Egidijus Kūris, Iulia Motoc, Georges Ravarani, Péter Paczolay, judecători, și Marialena Tsirli, grefier de secție, după ce a deliberat în camera de consiliu la 30 mai 2017, pronunță prezenta hotărâre, adoptată la aceeași dată:

PROCEDURA

1. La originea cauzei se află o cerere (nr. 70.792/10) îndreptată împotriva României, prin care un resortisant al acestui stat, domnul Ioan Florinel Valdhuter („reclamantul”), a sesizat Curtea la 9 noiembrie 2010, în temeiul art. 34 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale („Convenția”).

2. Reclamantul a fost reprezentat de M.T. Popa, avocat în Dublin. Guvernul român („Guvernul”) a fost reprezentat de agentul guvernamental, doamna C. Brumar, din cadrul Ministerului Afacerilor Externe.

3. Reclamantul a susținut în special că i-a fost încălcat dreptul la un proces echitabil și a denunțat durata lipsită de caracter rezonabil, în opinia acestuia, a procesului penal împotriva sa.

4. La 14 mai 2013, cererea a fost comunicată Guvernului.

ÎN FAPT

I. Circumstanțele cauzei

5. Reclamantul s-a născut în 1962 și locuiește în Baia Mare.

A. Începerea urmăririi penale împotriva reclamantului și arestarea acestuia

6. La 29 februarie 2000, reclamantul, care comercializa piese auto second-hand, a fost convocat la sediul Poliției Municipiului Baia Mare pentru a da o declarație cu privire la achiziționarea a trei autoturisme de la un anume I.R. în luna februarie 2000. Acesta s-a prezentat la sediul respectiv al poliției, unde a dat o declarație. La solicitarea agenților de poliție, a menționat în declarație că fusese informat cu privire la dreptul său de a fi asistat de un avocat, dar că nu intenționa să se prevealeze de acest drept.

7. Ulterior, reclamantul a fost invitat să meargă la sediul Poliției Municipiului Oradea pentru o nouă declarație. După ce și-a dat acordul, acesta a fost condus în locul respectiv, unde a dat o nouă declarație. A rămas acolo pe timpul nopții și în ziua următoare, 1 martie 2000, până la ora 14, când poliția a decis începerea urmăririi penale împotriva acestuia și reținerea sa. Acesta era urmărit penal pentru complicitate la furt, fiind acuzat că a cumpărat în cunoștință de cauză autoturisme furate.

8. La 2 martie 2000, reclamantul a fost audiat de procuror, în prezența unui avocat numit din oficiu. Acesta a declarat că

achiziționase trei autoturisme de la I.R., la prețul de 1.000 de mărci germane (DM), și că acestea aveau butucul deteriorat. În plus, a precizat că I.R. refuzase să îi înmâneze documentele de identificare a autoturismelor și îi propusese să i le vândă. A adăugat că refuzase să cumpere aceste documente, deși intenționa să revândă unul dintre autoturisme. În cele din urmă, reclamantul a precizat că îi solicitase lui A.V. dezmembrarea primului autoturism, pentru a vinde piesele de schimb ale acestuia, și a recunoscut că a șters seria motorului acestui autoturism, care nu ar fi fost lizibilă. Conform afirmațiilor acestuia, celelalte două autoturisme fuseseră parcate la domiciliul lui A.V.

9. În aceeași zi, procurorul a dispus arestarea preventivă a reclamantului pe o perioadă de 30 de zile. Ulterior, durata arestării preventive a persoanei în cauză a fost prelungită de către o instanță până la 12 aprilie 2000, dată la care reclamantul a fost pus în libertate.

10. În cursul urmăririi penale, I.R. a fost, de asemenea, audiat de către organele de urmărire penală. Acesta a recunoscut că furase 13 autoturisme, în urma unor „comenzi” efectuate de patru persoane, și că vânduse autoturismele respective acestor persoane la prețuri derizorii, fără să încheie contracte de vânzare-cumpărare și fără să le furnizeze documentele de identificare a acestor autoturisme. Potrivit acestuia, reclamantul se număra printre aceste patru persoane.

Nici reclamantul, nici avocatul acestuia nu au asistat la audierea lui I.R.

11. Organele de urmărire penală au audiat alte două persoane, care au recunoscut că l-au ajutat pe I.R. să fure autoturismele în cauză. Aceste persoane au explicat în detaliu cum fuseseră săvârșite furturile. Una dintre ele a precizat că reclamantul cumpărase trei dintre autoturismele furate.

12. Autoritățile l-au audiat și pe A.V., care a confirmat că reclamantul îi dăduse aceste trei autoturisme pentru a le dezmembra. Persoana în cauză a precizat că procedase doar la dezmembrarea primului autoturism deoarece reclamantul nu i-ar fi prezentat documentele de identificare ale celorlalte două autoturisme. În această privință, a adăugat că a dedus că mașinile fuseseră furate.

13. Prin Rechizitoriul din 8 iunie 2000, parchetul a dispus trimiterea în judecată a lui I.R., sub acuzația de furt, și a

reclamantului, sub acuzația de furt calificat. Alte opt persoane au fost, de asemenea, trimise în judecată sub acuzația de complicitate la furt și tănuire. Acestea erau acuzate că îl ajutaseră pe I.R. să fure autoturismele sau cumpăraseră aceste autoturisme, deși știau că proveneau din furt, sau că îl ajutaseră pe I.R. să șteargă urmele furtului de pe autoturismele în cauză.

B. Procesul reclamantului

14. La 27 aprilie 2004, Judecătoria Oradea a decis disjungerea din dosarul referitor la reclamant a dosarului referitor la I.R. (*infra*, pct. 25).

15. În cursul procesului împotriva reclamantului și a celorlalți opt inculpați, judecătoria l-a audiat pe A.P., unul dintre aceștia din urmă. Reclamantul a fost reprezentat de un avocat ales, care a solicitat achitarea acestuia și, în subsidiar, schimbarea încadrării juridice a faptelor de care era acuzat acesta în tănuire. Reclamantul nu a fost audiat de instanță.

16. Prin Sentința penală din 10 aprilie 2007, Judecătoria Oradea a dispus schimbarea încadrării juridice a faptelor de care era acuzat reclamantul în complicitate la furt, apreciind că faptele în cauză nu produsese consecințe grave, și a condamnat persoana în cauză la trei ani de închisoare cu executare. Instanța a subliniat, în această privință, că, în declarația dată de acesta în cursul urmăririi penale (*supra*, pct. 8), reclamantul a recunoscut: că achiziționase de la I.R. trei autoturisme la prețuri derizorii; că în cazul acestor autoturisme butucul era deteriorat; că vânzătorul refuzase să îi înmâneze documentele de identificare a autoturismelor și îi propusese să i le vândă. Instanța a reținut, de asemenea, că, tot potrivit acestei declarații, reclamantul refuzase să cumpere aceste documente, deși intenționa să revândă unul dintre autoturisme. A subliniat, de asemenea, că reclamantul a recunoscut că ștersese numărul de identificare de pe șasiul unuia dintre autoturisme. Potrivit instanței, toate aceste elemente demonstau că reclamantul cunoștea proveniența autoturismelor, dar că a încercat totuși să profite de pe urma acestora.

Pe de altă parte, instanța a constatat că, în cursul urmăririi penale, I.R. a recunoscut că săvârșise furturile ca urmare a unei înțelegeri prealabile cu reclamantul (*supra*, pct. 10) și că, în plus, complicitii acestuia oferiseră detalii cu privire la desfășurarea furturilor (*supra*, pct. 11).

În cele din urmă, instanța a făcut referire la expertizele tehnice realizate în cursul procesului, potrivit cărora autoturismele cumpărate de reclamant prezentau urme de efracție.

17. Reclamantul a declarat apel împotriva acestei sentințe și a solicitat achitarea sa. Acesta a reproșat, în special, instanței că la baza condamnării sale au stat declarațiile date de I.R. în cursul urmăririi penale. În această privință, a precizat că I.R. nu fusese audiat în primă instanță, că, ulterior, persoana în cauză revenise asupra declarației sale inițiale în cadrul procesului penal desfășurat în paralel împotriva sa și că negase orice înțelegere cu reclamantul, în prealabil sau ulterior săvârșirii furturilor, în privința tănuirii (*infra*, pct. 25). În plus, reclamantul a susținut că prețurile plătite pentru autoturisme nu erau derizorii, având în vedere intenția acestuia de a le dezmembra și de a vinde piesele de schimb ale acestora, și a pretins că, în orice caz, nu știa că vehiculele fuseseră furate.

18. În ședința din 3 iunie 2009, reclamantul a solicitat audierea lui I.R. Tribunalul Bihor nu s-a pronunțat cu privire la această cerere.

19. Prin Decizia penală din 26 iunie 2009, tribunalul a anulat parțial sentința penală a Judecătoriei Oradea. A apreciat că faptele fuseseră stabilite corect de către judecătoria, dar că trecerea timpului determinase diminuarea impactului lor în societate. În consecință, a pronunțat suspendarea executării pedepsei.

20. Reclamantul, reprezentat de un avocat ales, nu a fost audiat de tribunal.

21. Reclamantul a formulat recurs împotriva acestei decizii penale în fața Curții de Apel Oradea. Acesta s-a plâns, în primul rând, că a fost condamnat fără să fi fost audiat vreodată de către instanțele inferioare și că, astfel, în opinia lui, a fost încălcat art. 6 § 1 din Convenție, astfel cum este interpretat în Hotărârea *Constantinescu împotriva României* (nr. 28.871/95, CEDO 2000-VIII). În plus, acesta a reiterat motivul potrivit căruia I.R. nu fusese audiat de instanțele respective, întrucât acesta revenise asupra declarației sale în cadrul procesului penal desfășurat în paralel împotriva lui și negase orice înțelegere cu reclamantul, în prealabil sau ulterior săvârșirii furturilor, în privința tănuirii (*infra*, pct. 25). Acesta a precizat, de asemenea, că I.R. depusese o plângere penală pentru cercetare abuzivă împotriva agenților de poliție care i-au luat primele sale declarații (*infra*, pct. 27) și a precizat, în acest sens, că era vorba despre declarațiile care au fost luate în considerare de către instanțele inferioare în vederea condamnării sale. Având în vedere toate argumentele sus-menționate, reclamantul a apreciat că instanțele își întemeiaseră deciziile pe probe obținute în mod nelegal, în urma aplicării acestuia a unor tratamente contrare art. 3 din Convenție. Or, potrivit reclamantului, o astfel de situație contravenea dispozițiilor art. 64 din Codul de procedură penală (*C. proc. pen.*), care interzicea folosirea mijloacelor de probă obținute în mod nelegal.

22. Reclamantul a fost audiat de instanța de recurs. Acesta și-a susținut din nou nevinovăția. I.R. nu a fost citat să se înfățișeze în vederea audierii sale.

23. Printr-o Decizie penală definitivă din 11 mai 2010, Curtea de Apel Oradea a respins recursul reclamantului. În ceea ce privește omisiunea audierii acestuia de către instanțele inferioare, curtea de apel a subliniat, pe de o parte, că reclamantul fusese reprezentat pe parcursul întregii proceduri de avocați aleși și că aceștia vegheaseră la respectarea drepturilor sale procedurale și, pe de altă parte, că persoana în cauză fusese audiată în recurs. Aceasta a observat, de asemenea, următoarele:

„Nu se poate reține nici apărarea [reclamantului] în sensul inexistenței laturii subiective a infracțiunii în condițiile în care chiar inculpatul în cuprinsul declarației date în cursul urmăririi penale (filele 271—272) a susținut că toate cele trei mașini au fost achiziționate de la aceeași persoană, prezentau urme de deteriorare a contactului, au fost achiziționate la prețuri cu mult mai mici decât prețurile practicate de pe piață, afirmații susținute și de inculpatul A.V. (fila 331 din dosarul de urmărire penală). Toate aceste declarații se coroborează cu declarația inculpatului I.R. — vânzătorul nu i-a predat și actele mașinii, ci i le-a oferit spre cumpărare, inculpatul Valdhuter refuzând, chiar dacă cu privire la una dintre mașini a avut intenția de a o revinde, iar în cazul alteia a șters seria caroseriei, aspect care face de asemenea dovada că inculpatul cunoștea proveniența mașinilor, încercând totuși să le valorifice. La fila 195 dosar u.p., inculpatul I.R. susține chiar că i-a predat un autoturism inculpatului Valdhuter și a venit cu numerele de Ungaria în mână, fapt care întărește convingerea instanței că inculpatul cunoștea situația reală a respectivelor autoturisme.”

Curtea de apel nu s-a pronunțat asupra legalității declarațiilor lui I.R.

În cele din urmă, aceasta a decis încetarea procesului penal împotriva lui A.V., care decedase în februarie 2007.

24. Din dosar reiese că, în cursul judecării cauzei în primă instanță și în apel, instanțele au amânat ședințele în mai multe rânduri, din cauza unor nereguli legate de citarea inculpaților sau a victimelor.

C. Procesul penal împotriva lui I.R.

25. La 15 iunie 2004, după disjungerea dosarului referitor la I.R. din dosarul referitor la reclamant (*supra*, pct. 14), Judecătoria Oradea l-a audiat pe I.R. Acesta a recunoscut că săvârșise furturile, dar a negat orice înțelegere cu reclamantul, în prealabil sau ulterior săvârșirii furturilor, în privința tănuirii.

26. Prin Sentința penală definitivă din 18 august 2004, Judecătoria Oradea l-a condamnat pe I.R. la cinci ani de închisoare cu executare, pentru infracțiunea de furt.

D. Plângerea penală formulată de I.R. în ceea ce privește supunerea la rele tratamente de către agenții de poliție

27. La 21 septembrie 2009, I.R. a depus o plângere penală împotriva agenților de poliție din Oradea și a celor de la Inspectoratul de Poliție Județean Bihor, care au luat primele sale declarații, acuzându-i că l-au cercetat abuziv. Acesta a susținut că fusese lovit cu bastonul de mai multe ori de către acești agenți și că fusese amenințat că i se vor aplica rele tratamente în continuare, în cazul în care refuza să dea o declarație în sensul dorit de ei. În plângerea sa penală, acesta a menționat că reclamantul fusese un cumpărător de bună-credință și, în această privință, a precizat că persoana în cauză se informase de fiecare dată cu privire la proveniența autoturismelor, că verificase documentele de identificare și seria vehiculelor și că nu fusese niciodată informată că era vorba despre autoturisme furate.

28. Printr-o Rezoluție din 29 septembrie 2009, Parchetul de pe lângă Curtea de Apel Oradea a dispus neînceperea urmăririi penale ca urmare a prescrierii faptelor imputate.

E. Cererea de revizuire a cauzei penale a reclamantului

29. La o dată neprecizată, reclamantul a solicitat revizuirea cauzei sale penale, în temeiul art. 394 alin. 1 lit. d) C. proc. pen., conform căruia revizuirea poate fi cerută când procurorul ori persoana care a efectuat acte de cercetare penală a comis o infracțiune în legătură cu cauza a cărei revizuire se cere. Reclamantul a precizat că fusese condamnat pe baza declarațiilor făcute de I.R. și A.V., care, în opinia lui, fuseseră obținute în urma supunerii la rele tratamente și a presiunilor exercitate de organele de urmărire penală. Acesta a solicitat audierea lui I.R. și a fiului lui A.V., care ar fi fost la curent cu presiunile și amenințările la care ar fi fost supus tatăl său de către organele de urmărire penală.

30. La 17 decembrie 2010, reclamantul a fost audiat de parchet în cadrul măsurilor premergătoare revizuirii.

31. La 27 ianuarie 2011, parchetul l-a audiat pe I.R., care a negat orice înțelegere cu reclamantul, în prealabil sau ulterior săvârșirii furturilor, și orice informare a acestuia din urmă cu privire la proveniența autoturismelor. În cursul audierii, I.R. a precizat că fusese agresat și amenințat de agenții de poliție pentru a da declarații în sensul dorit de aceștia. În plus, a declarat că, deși fusese audiat de procuror de patru ori în cursul urmăririi penale, nu îl informase pe acesta din urmă cu privire la pretensele rele tratamente suferite și că a revenit asupra declarației sale abia după disjungerea dosarului său de cel referitor la reclamant (*supra*, pct. 14 și 25).

Avocata reclamantului a fost prezentă la audierea lui I.R. Elementele aflate la dosar nu permit să se stabilească dacă aceasta a beneficiat de posibilitatea de a-i adresa întrebări acestui martor.

32. Fiul lui A.V., care fusese citat să se înfățișeze la 17 februarie 2011 în vederea audierii sale, nu s-a prezentat.

33. Printr-o Sentință din 24 februarie 2012, Judecătoria Oradea a respins cererea de revizuire a reclamantului ca inadmisibilă.

Potrivit instanței, condamnarea reclamantului se bazase pe toate mijloacele de probă instrumentate în cursul procedurii, printre care și declarațiile lui I.R. În opinia sa, acestea nu constituiau proba unică, nu aveau o valoare prestabilită și nu

prevalau asupra celorlalte elemente de probă. În ceea ce privește acuzațiile referitoare la relele tratamente aplicate lui I.R. de către agenții de poliție, instanța a subliniat că persoana în cauză nu invocase niciodată acest argument, nici în fața procurorului, care îl audiase de patru ori, nici în instanță. De asemenea, aceasta a constatat că A.V. nu denunțase niciodată în cursul procesului vreo presiune exercitată de organele de urmărire penală. După ce a subliniat că, în opinia instanțelor, declarațiile date de reclamant în cursul urmăririi penale erau similare unei recunoașteri a faptelor imputate, judecătoria a observat că reclamantul confirmase aceste declarații în fața instanțelor. De asemenea, aceasta a considerat că cererea reclamantului de schimbare a încadrării juridice a faptelor de care era acuzat în tănuire, formulată în cursul judecății în primă instanță, echivala, în plus, cu o recunoaștere a acestor fapte.

În cele din urmă, judecătoria a reamintit că, în orice caz, sarcina aprecierii probelor revine instanțelor care s-au pronunțat cu privire la cauză în primă instanță și în cadrul exercitării căilor de atac ordinare, și nu instanțelor care trebuie să se pronunțe cu privire la căi de atac extraordinare, precum cererea de revizuire.

34. Prin Decizia penală din 18 aprilie 2012, Tribunalul Bihor a confirmat sentința Judecătoriei Oradea.

35. Reclamantul a formulat recurs împotriva acestei decizii, care a fost respins ca tardiv.

ÎN DREPT

I. Cu privire la pretinsa încălcare a art. 6 § 1 și art. 6 § 3 din Convenție din cauza imposibilității de a-i adresa întrebări lui I.R.

36. Reclamantul susține că dreptul său la un proces echitabil nu a fost respectat, pe motiv că, în cursul procedurii desfășurate în fața instanțelor, nu a putut să îl confrunte pe I.R., în pofida faptului că declarația acestuia din urmă a fost luată în considerare pentru condamnarea lui. Acesta invocă art. 6 § 1 și art. 6 § 3 lit. d) din Convenție, ale căror părți relevante sunt redactate după cum urmează:

„Orice persoană are dreptul la judecarea în mod echitabil [...] și într-un termen rezonabil a cauzei sale, de către o instanță [...], care va hotărî [...] asupra temeiniciei oricărei acuzații în materie penală îndreptate împotriva sa. [...]

3. Orice acuzat are, în special, dreptul: [...]

d. să întrebe sau să solicite audierea martorilor acuzării și să obțină citarea și audierea martorilor apărării în aceleași condiții ca și martorii acuzării; [...]

37. Curtea reamintește că cerințele de la art. 6 § 3 lit. d) reprezintă aspecte specifice ale dreptului la un proces echitabil, garantat de art. 6 § 1; prin urmare, aceasta va examina capătul de cerere formulat de reclamant din perspectiva acestor două texte coroborate [*Schtschaschwili împotriva Germaniei* (MC), nr. 9.154/10, pct. 100, CEDO 2015].

A. Cu privire la admisibilitate

38. Constatând că acest capăt de cerere nu este în mod vădit nefondat în sensul art. 35 § 3 lit. a) din Convenție și că nu prezintă niciun alt motiv de inadmisibilitate, Curtea îl declară admisibil.

B. Cu privire la fond

1. Argumentele părților

39. Reclamantul se plânge că a fost condamnat pe baza declarației date în cursul urmăririi penale de către I.R., inițial inculpat alături de el. Acesta reproșează instanțelor, atât celor care s-au pronunțat asupra căilor de atac ordinare, cât și celor care s-au pronunțat asupra revizuirii, că, fără niciun alt motiv valabil, în opinia lui, nu au procedat la o audiere ulterioară a lui I.R.

40. Reclamantul susține, în plus, că Guvernul nu a prezentat niciun element de probă care să poată infirma acuzațiile făcute

de I.R. cu privire la relele tratamente la care a fost supus de către poliție.

41. Guvernul susține că declarația lui I.R. nu a constituit proba unică ce a motivat condamnarea reclamantului. Precizează că aceasta s-a întemeiat pe un ansamblu de probe pe care le consideră concordante, printre care mărturiile complicilor lui I.R. și mărturia lui A.V. (*supra*, pct. 11 și 12), cercetări la fața locului și documente. Admițând că un inculpat are dreptul de a adresa întrebări unui martor care a dat o declarație decisivă, Guvernul susține totodată că în speță procedura nu a fost viciată de elemente arbitrare, că aceasta a respectat principiul contradictorialității, că reclamantul a fost reprezentat, pe parcursul întregii proceduri, de avocați desemnați din oficiu sau aleși și că astfel a avut posibilitatea de a-și expune toate argumentele pe care le considera relevante pentru cauza sa. Guvernul precizează, de asemenea, că reclamantul a refuzat să se prezinte la ședințe în vederea audierii sale și că, în plus, nu a solicitat instrumentarea vreunor probe.

42. Pe de altă parte, Guvernul susține că I.R. a fost audiat de procuror în cadrul revizuirii solicitate de reclamant. Acesta menționează că, ulterior, Judecătoria Oradea a examinat cu atenție fiabilitatea declarației astfel obținute. În ceea ce îl privește pe cel de-al doilea martor propus de reclamant în cadrul acestei proceduri — martor care nu a fost audiat până la urmă — Guvernul susține că acesta nu avea cunoștință în mod direct de elementele referitoare la dosar.

2. Motivarea Curții

a) Principii generale relevante

43. Curtea face referire la principiile relevante referitoare la criteriile de apreciere a capetelor de cerere formulate în temeiul art. 6 § 1 și art. 6 § 3 lit. d) din Convenție în ceea ce privește absența martorilor din ședința de judecată, astfel cum sunt expuse în hotărârile *Al-Khawaja și Tahery împotriva Regatului Unit* [(MC), nr. 26.766/05 și 22.228/06, pct. 118—147, CEDO 2011] și *Schatschaschwili* (citată anterior, pct. 100—131).

44. În hotărârea *Schatschaschwili* (citată anterior, pct. 107), Curtea a reamintit că, potrivit principiilor stabilite în Hotărârea *Al-Khawaja și Tahery*, citată anterior, examinarea compatibilității cu art. 6 § 1 și art. 6 § 3 lit. d) din Convenție a unei proceduri, în cadrul căreia declarațiile unui martor care nu s-a înfățișat și nu a fost audiat în cadrul procesului sunt utilizate ca probe, presupune trei etape (*ibid.*, pct. 152). Astfel, Curtea trebuie să stabilească:

- (i) dacă exista un motiv serios care să justifice neprezentarea martorului și, în consecință, admiterea ca probă a declarației scrise a acestuia (*ibid.*, pct. 119—125);
- (ii) dacă declarația scrisă a martorului absent a constituit fundamentul unic sau decisiv pentru condamnare (*ibid.*, pct. 119 și 126—147); și
- (iii) dacă existau elemente compensatorii, în special garanții procedurale solide, suficiente pentru a contrabalansa dificultățile cauzate apărării ca urmare a admiterii unei astfel de probe și pentru a asigura echitatea procedurii în ansamblul său (*ibid.*, pct. 147).

45. Trebuie accentuat că lipsa unor motive serioase care să justifice absența unui martor în acuzare constituie un element important în ceea ce privește aprecierea caracterului echitabil în ansamblu al unui proces; un astfel de element poate să încline balanța în favoarea constatării unei încălcări a art. 6 § 1 și art. 6 § 3 lit. d) din Convenție (*ibid.*, pct. 113 *in fine*). În plus, având în vedere că preocuparea Curții este să se asigure că procedura este echitabilă în ansamblul său, trebuie să verifice dacă existau elemente compensatorii suficiente nu doar în cauzele în care declarațiile scrise ale unui martor absent

constituie temeiul unic sau decisiv pentru condamnarea acuzatului, dar și în cele în care Curtea consideră că este dificil de stabilit dacă aceste elemente constituie proba unică sau decisivă, dar este totuși convinsă că acestea au o anumită importanță și că admiterea lor i-ar fi putut cauza dificultăți apărării. Impactul factorilor compensatorii necesari pentru ca procesul să fie considerat echitabil depinde de importanța pe care o au declarațiile martorului absent. Cu cât această importanță este mai mare, cu atât trebuie să fie mai solide elementele compensatorii pentru ca procedura să fie considerată echitabilă în ansamblul ei (*Seton împotriva Regatului Unit*, nr. 55.287/10, pct. 59, 31 martie 2016).

b) Aplicarea acestor principii în speță

46. În speță, Curtea trebuie așadar să verifice cele trei etape ale criteriului *Al-Khawaja și Tahery* — în ordinea definită în această hotărâre — care sunt interdependente și care, considerate împreună, servesc la a stabili dacă procedura penală în cauză a avut un caracter echitabil general (*Schatschaschwili*, citată anterior, pct. 118).

47. Curtea observă, de la bun început, că primele instanțe nu au invocat niciun motiv pentru a justifica omisiunea audierii lui I.R. (*supra*, pct. 15, 18 și 22). Ulterior, în cadrul măsurilor premergătoare revizuirii inițiate de reclamant, acest martor a fost audiat doar de procuror. Avocata reclamantului a putut să asiste la această audiere, dar din documentele aflate la dosar nu reiese că a fost autorizată să adreseze întrebări persoanei în cauză (*supra*, pct. 31; a se vedea, *mutatis mutandis*, *Paić împotriva Croației*, nr. 47.082/12, pct. 47, 29 martie 2016). În orice caz, Guvernul nu a prezentat niciun motiv de ordin procedural sau juridic pentru a justifica faptul că Judecătoria Oradea nu a audiat martorul în cauză (a se vedea, *mutatis mutandis*, *Gökbulut împotriva Turciei*, nr. 7.459/04, pct. 59, 29 martie 2016). Prin urmare, Curtea concluzionează că instanțele naționale nu au invocat motive serioase care să justifice neprezentarea lui I.R. și admiterea ca probă a declarației date de acesta în cursul urmăririi penale.

48. În continuare, Curtea va examina dacă declarația acestui martor a constituit temeiul unic sau decisiv pentru condamnarea reclamantului. În această privință, Curtea subliniază, de la bun început, că instanțele interne — și în special Curtea de Apel Oradea, în Decizia sa penală definitivă din 11 mai 2010 — au făcut referire la declarațiile lui I.R. în sensul că acestea stăteau la baza tezei vinovăției reclamantului (*supra*, pct. 23).

49. Curtea observă, în continuare, că, în cadrul măsurilor premergătoare revizuirii, Judecătoria Oradea, declarând în același timp că nu îi revenea sarcina aprecierii probelor, a hotărât că declarația lui I.R. nu constituia proba unică, nu avea o valoare prestabilită și nu prelua asupra celorlalte elemente de probă (*supra*, pct. 33). Curtea apreciază că această concluzie nu pare a fi arbitrară și observă că alte probe fundamentează stabilirea vinovăției, precum, de exemplu, declarațiile reclamantului în persoană sau cele ale lui A.V. Cu toate acestea, Curtea nu poate să ignore că I.R. era autorul infracțiunii de furt și că reclamantul a fost condamnat pentru complicitate la această infracțiune. În plus, declarațiile lui I.R. constituiau singura probă clară care confirma teza reținută de instanțe, potrivit căreia reclamantul comandase săvârșirea furturilor (*supra*, pct. 16). Deși consideră că este dificil să stabilească dacă declarațiile lui I.R. au constituit proba în acuzare decisivă în cauză, Curtea este convinsă totuși că aceste declarații aveau o anumită importanță, chiar una însemnată, și că administrarea lor a cauzat dificultăți apărării. În aceste condiții, era necesar ca în speță să existe solide elemente compensatorii, suficiente pentru a contrabalansa dificultățile cauzate apărării (a se vedea, *mutatis mutandis*, *Schatschaschwili*, citată anterior, pct. 116).

50. În această privință, Curtea observă că, potrivit Guvernului, condamnarea reclamantului avea la bază un ansamblu de probe concordante, printre care, în special, mărturiile complicilor lui I.R. și mărturia lui A.V. (*supra*, pct. 11, 12 și 41), cercetări la fața locului și înscrisuri. Aceasta subliniază, pe de altă parte, că, tot potrivit Guvernului pârât, procedura inițiată împotriva reclamantului a fost echitabilă în ansamblul său.

51. În sensul prezentei cauze, Curtea se limitează la a constata că reclamantul nu a avut posibilitatea, nici în etapa urmăririi penale, nici în fața instanțelor, de a adresa întrebări martorilor ale căror declarații au fost luate în considerare de instanțele naționale. De altfel, însuși reclamantul a fost audiat în persoană abia în etapa recursului (*supra*, pct. 22). În plus, instanțele nu au procedat la o examinare meticuloasă a credibilității martorilor absenți și a fiabilității declarațiilor acestora.

52. În special, în ceea ce privește declarația lui I.R., Curtea subliniază că, în primul rând, instanțele au omis să răspundă argumentului reclamantului întemeiat pe nelegalitatea acestui mijloc de probă, care ar fi fost obținut în urma unei constrângeri exercitate de agenții statului. Astfel, Curtea de Apel Oradea nu a răspuns în niciun fel la acest motiv de recurs (*supra*, pct. 23); abia în cursul procedurii de revizuire, Judecătoria Oradea a hotărât că argumentului îi lipsea credibilitatea (*supra*, pct. 33).

53. Având în vedere cele de mai sus, Curtea nu poate decât să constate absența unor măsuri procedurale adoptate de instanțele interne pentru a compensa imposibilitatea reclamantului de a-i adresa în mod direct întrebări lui I.R. Aceasta deduce că instanțele nu au luat măsurile compensatorii care ar fi permis o apreciere echitabilă și adecvată a fiabilității elementelor de probă neverificate (*Schatschaschwili*, citată anterior, pct. 163).

54. Toate elementele menționate anterior îi sunt suficiente Curții pentru a concluziona că au fost încălcate art. 6 § 1 și art. 6 § 3 lit. d) din Convenție.

II. Cu privire la pretinsa încălcare a art. 6 § 1 din convenție din cauza duratei procedurii

55. Reclamantul pretinde că durata procedurii penale în cauză este incompatibilă cu cerința „termenului rezonabil”. Acesta invocă art. 6 § 1 din Convenție.

56. Guvernul solicită Curții să țină seama, în cadrul examinării sale globale, de comportamentul reclamantului și de cel al autorităților, precum și de numărul gradelor de jurisdicție.

57. Curtea reamintește că aprecierea caracterului „rezonabil” al duratei unei proceduri trebuie să se realizeze în funcție de circumstanțele cauzei și ținând seama de următoarele criterii: complexitatea cauzei, comportamentul reclamantului și cel al autorităților competente, precum și miza litigiului pentru persoana în cauză [a se vedea, printre multe altele, *Pélissier și Sassi împotriva Franței* (MC), nr. 25.444/94, pct. 67, CEDO 1999-II, și *Frydlender împotriva Franței* (MC), nr. 30.979/96, pct. 43, CEDO 2000-VII].

58. Curtea observă, în speță, că procedura a început la 29 februarie 2000, cu prima audiere a reclamantului de către poliție (*supra*, pct. 6), și că aceasta s-a încheiat la 11 mai 2010, prin pronunțarea deciziei Curții de Apel Oradea (*supra*, pct. 23). Prin urmare, această procedură a durat zece ani două luni și douăsprezece zile pentru parcurgerea a trei grade de jurisdicție.

59. Curtea reamintește, în continuare, că, în Hotărârea de principiu *Vlad și alții împotriva României* (nr. 40.756/06, 41.508/07 și 50.806/07, 26 noiembrie 2013), aceasta a constatat o încălcare în privința unor chestiuni similare celor care fac obiectul prezentei cauze.

60. După ce a examinat toate elementele ce i-au fost prezentate, Curtea nu a identificat niciun fapt sau argument care să o convingă să ajungă la o concluzie diferită în ceea ce privește admisibilitatea și temeinicia capătului de cerere în cauză. Ținând seama de jurisprudența sa în materie, Curtea

consideră că, în prezenta cauză, durata procedurii în litigiu este excesivă și nu răspunde cerinței „termenului rezonabil”.

61. Rezultă că acest capăt de cerere este admisibil și că a fost încălcat art. 6 § 1 din Convenție.

III. Cu privire la celelalte pretense încălcări

62. În temeiul art. 6 § 1 și art. 6 § 3 din Convenție, reclamantul se plânge că nu a fost audiat de către instanța de prim grad și cea de al doilea grad. De asemenea, acesta reproșează instanței de prim grad că a decis schimbarea încadrării juridice a faptelor fără să îi fi oferit posibilitatea de a-și expune argumentele în această privință. În plus, din perspectiva art. 5 § 3 din Convenție, denunță arestarea sa, în măsura în care aceasta nu ar fi fost decisă de un „magistrat împuternicit prin lege”, ci de un procuror. În cele din urmă, acesta critică detenția sa, care, în opinia lui, nu era justificată și motivată în niciun fel în raport cu dispozițiile legale sau înscrisurile aflate la dosar.

63. Reamintind că sarcina sa este de a stabili dacă o procedură considerată în ansamblul său a avut un caracter „echitabil” în sensul art. 6 § 1 din Convenție (a se vedea, de exemplu, *Al-Khawaja și Tahery*, citată anterior, pct. 118) și după ce a constatat o încălcare a art. 6 § 1 și art. 6 § 3 lit. d) din Convenție (*supra*, pct. 54), Curtea apreciază că nu este necesar să examineze separat admisibilitatea și temeinicia celorlalte capete de cerere întemeiate pe art. 6 § 1 și art. 6 § 3 din Convenție.

64. În ceea ce privește capetele de cerere întemeiate pe art. 5 din Convenție, Curtea subliniază că detenția reclamantului s-a încheiat la 12 aprilie 2000 (*supra*, pct. 9), în timp ce prezenta cerere a fost introdusă la 9 noiembrie 2010, adică după mai mult de șase luni. Rezultă că aceste capete de cerere sunt tardive și trebuie să fie respinse în temeiul art. 35 § 1 și art. 35 § 4 din Convenție.

IV. Cu privire la aplicarea art. 41 din Convenție

65. În conformitate cu art. 41 din Convenție, „dacă Curtea declară că a avut loc o încălcare a Convenției sau a protocoalelor sale și dacă dreptul intern al înaltei părți contractante nu permite decât o înlăturare incompletă a consecințelor acestei încălcări, Curtea acordă părții lezate, dacă este cazul, o reparație echitabilă.”

A. Prejudiciu

66. Reclamantul solicită 30 000 de euro (EUR) cu titlu de despăgubire pentru prejudiciul material pe care pretinde că l-a suferit din cauza pretensei nelegalități a arestării sale preventive. În plus, acesta solicită 10.000 EUR cu titlu de despăgubire pentru prejudiciul moral pe care consideră că l-a suferit din cauza pretensei lipse a caracterului echitabil al procesului și 5.000 EUR cu titlu de despăgubire pentru prejudiciul moral suferit ca urmare a duratei procedurii penale îndreptate împotriva sa, adică suma totală de 15.000 EUR.

67. Guvernul consideră că suma pretinsă de reclamant cu titlu de despăgubire pentru prejudiciul material nu are nicio legătură cu obiectul prezentei cauze. În ceea ce privește prejudiciul moral, acesta susține că o constatare a încălcării ar constitui o reparație echitabilă în speță și că, în orice caz, având în vedere jurisprudența Curții în materie, suma solicitată este excesivă.

68. Curtea nu observă nicio legătură de cauzalitate între încălcarea constatată și despăgubirea pentru prejudiciul material pretinsă de reclamant. Curtea subliniază că, în speță, unicul temei care trebuie reținut pentru acordarea unei reparații echitabile constă în faptul că reclamantul nu a beneficiat de un proces echitabil și de o procedură desfășurată într-un termen rezonabil în fața instanțelor naționale. Curtea nu poate, desigur, să speculeze care ar fi fost rezultatul procesului în cazul în care art. 6 din Convenție ar fi fost respectat, dar apreciază că este rezonabil să considere că partea interesată a suferit pierderea unei șanse reale în procesul respectiv (*Pelissier și Sassi*, citată anterior, pct. 80).

69. Curtea consideră că reclamantul a suferit în mod incontestabil un prejudiciu moral, care nu este suficient reparat prin constatarea încălcării art. 6 § 1 și art. 6 § 3 lit. d) din Convenție. Pronunțându-se în echitate, aceasta consideră că trebuie să acorde suma de 3.000 EUR.

70. De asemenea, Curtea reamintește că, atunci când o persoană particulară, asemenea reclamantului în speță, a fost condamnată în urma unei proceduri viciate de încălcări ale cerințelor art. 6 din Convenție, un nou proces sau o redeschidere a procedurii, la cererea persoanei în cauză, reprezintă, în principiu, un mijloc adecvat de reparare a încălcării constatate (*Gençel împotriva Turciei*, nr. 53.431/99, pct. 27, 23 octombrie 2003, și *Tahir Duran împotriva Turciei*, nr. 40.997/98, pct. 23, 29 ianuarie 2004). În această privință, Curtea observă că art. 465 din noul Cod de procedură penală, intrat în vigoare la 1 februarie 2014, permite revizuirea unui proces pe plan intern în cazul în care Curtea a constatat încălcarea drepturilor și a libertăților fundamentale ale unui reclamant (*Moinescu împotriva României*, nr. 16.903/12, pct. 48, 15 septembrie 2015).

B. Cheltuieli de judecată

71. Atunci când a trimis observațiile sale cu privire la admisibilitatea și temeinicia cauzei, la 3 decembrie 2013, reclamantul a precizat că acele cheltuieli efectuate pentru reprezentarea sa în fața Curții până la această dată nu aveau o valoare considerabilă și că, prin urmare, nu solicita rambursarea lor. Totuși, acesta a menționat că, dacă desfășurarea ulterioară

a procedurii în fața Curții va genera noi cheltuieli, va formula o cerere de rambursare cu acest titlu. Ca urmare a prezentării de către Guvern a unor informații noi, reclamantului i s-a solicitat transmiterea unor observații suplimentare. Printr-o scrisoare primită la grefa Curții la 10 august 2016, persoana în cauză a transmis observațiile sale suplimentare, precum și o cerere de rambursare a onorariului avocatului, care se ridică la 3.690 EUR. În susținerea acestei cereri, a furnizat o factură pentru această sumă, emisă de avocata sa care l-a reprezentat în fața Curții, care corespundea pregătirii dosarului, discuțiilor cu acesta, efectuării cercetărilor documentare, corespondenței cu Curtea și trimiterii de observații scrise.

72. Guvernul consideră că suma solicitată nu este nici întemeiată, nici justificată. Acesta observă că reclamantul a menționat inițial că respectivele cheltuieli efectuate pentru procedura în fața Curții nu aveau o valoare considerabilă și adaugă că avocata reclamantului nu a furnizat un centralizator cu numărul de ore lucrate.

73. Ținând seama de documentele de care dispune și de jurisprudența sa, Curtea consideră rezonabilă suma de 3.690 EUR pentru procedura în fața Curții și o acordă reclamantului.

C. Dobânzi moratorii

74. Curtea consideră necesar ca rata dobânzilor moratorii să se întemeieze pe rata dobânzii facilității de împrumut marginal practică de Banca Centrală Europeană, majorată cu trei puncte procentuale.

PENTRU ACESTE MOTIVE,

În unanimitate,

CURTEA:

1. declară cererea admisibilă în ceea ce privește capetele de cerere întemeiate pe omisiunea audierii lui I.R. de către instanțele naționale și pe durata procedurii penale îndreptate împotriva reclamantului și inadmisibilă în ceea ce privește capetele de cerere întemeiate pe art. 5 din Convenție;

2. hotărăște că au fost încălcate art. 6 § 1 și art. 6 § 3 lit. d) din Convenție ca urmare a faptului că instanțele naționale nu l-au audiat pe I.R.;

3. hotărăște că a fost încălcat art. 6 § 1 din Convenție din cauza duratei procesului penal împotriva reclamantului;

4. hotărăște că nu este necesară examinarea admisibilității și a temeiniciei celorlalte capete de cerere, întemeiate pe art. 6 § 1 și art. 6 § 3 din Convenție;

5. hotărăște:

a) că statul pârât trebuie să plătească reclamantului, în termen de trei luni de la data rămânerii definitive a hotărârii, în conformitate cu art. 44 § 2 din Convenție, următoarele sume, care trebuie convertite în moneda statului pârât, la rata de schimb aplicabilă la data plății:

i. 3.000 EUR (trei mii de euro), plus orice sumă ce poate fi datorată cu titlu de impozit, cu titlu de despăgubire pentru prejudiciul moral;

ii. 3.690 EUR (trei mii șase sute nouăzeci de euro), plus orice sumă ce poate fi datorată cu titlu de impozit de către reclamant, pentru cheltuielile de judecată;

b) că, de la expirarea termenului menționat și până la efectuarea plății, aceste sume trebuie majorate cu o dobândă simplă, la o rată egală cu rata dobânzii facilității de împrumut marginal practică de Banca Centrală Europeană, aplicabilă pe parcursul acestei perioade și majorată cu trei puncte procentuale;

6. respinge cererea de acordare a unei reparații echitabile pentru celelalte capete de cerere.

Redactată în limba franceză, apoi comunicată în scris la 27 iunie 2017, în temeiul art. 77 § 2 și art. 77 § 3 din Regulamentul Curții.

PREȘEDINTE

GANNA YUDKIVSKA

Grefier,

Marialena Tsirli

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC

— Prețuri pentru anul 2018 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Valoare (TVA 5% inclus) — lei		
		12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	1.310	360	131
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	1.640		150
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	2.460		220
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	470		50
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	1.880		170
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	1.750		160
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	600		55
8.	Colecția Legislația României	500	130	
9.	Colecția Hotărâri ale Guvernului României	800		75

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC

— Prețuri pentru anul 2018 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	60	150	380	910	2.000	550	1.380	3.450	8.280	18.220
ExpertMO	100	250	630	1.510	3.320	1.000	2.500	6.250	15.000	33.000

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	70	180	450	1.080	2.380	650	1.630	4.080	9.790	21.540
ExpertMO	120	300	750	1.800	3.960	1.200	3.000	7.500	18.000	39.600

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia	70 lei/an
--	-----------

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
 IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
 și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
 (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
 Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
 Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
 bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
 Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

